

Vsebina

IV *Informacije*

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

Sodišče Evropske unije

2019/C 312/01	Zadnje objave Sodišča Evropske unije v <i>Uradnem listu Evropske unije</i>	1
---------------	--	---

V *Objave*

SODNI POSTOPKI

Sodišče

2019/C 312/02	Zadeva C-338/19: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale per la Sardegna (Italija) 25. aprila 2019 – Telecom Italia SpA/Regione Sardegna.....	2
2019/C 312/03	Zadeva C-368/19: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Consiglio di Stato (Italija) 6. maja 2019 – Telecom Italia SpA in drugi/Roma Capitale in drugi.....	3
2019/C 312/04	Zadeva C-369/19 P: Pritožba, ki jo je José-Ramón Herrero Torres vložil 8. maja 2019 zoper sodbo Splošnega sodišča (osmi senat) z dne 8. marca 2019 v zadevi T-326/18, Herrero Torres/EUIPO – DZ Licores (CARAJILLO LICOR 43 CUARENTA Y TRES).....	3

2019/C 312/05	Zadeva C-377/19: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Consiglio di Stato (Italija) 13. maja 2019 – Benedetti Pietro e Angelo S.S. in drugi/Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA)	4
2019/C 312/06	Zadeva C-399/19: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Consiglio di Stato (Italija) 22. maja 2019 – Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni/BT Italia SpA in drugi	5
2019/C 312/07	Zadeva C-447/19 P: Pritožba, ki sta jo SA Close, Cegelec vložili 11. junija 2019 zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 9. aprila 2019 v zadevi T-259/15, Close in Cegelec/Parlament	5
2019/C 312/08	Zadeva C-457/19 P: Pritožba, ki jo je Amador Rodriguez Prieto vložil 14. junija 2019 zoper sodbo Splošnega sodišča (osmi senat) z dne 4. aprila 2019 v zadevi T-61/18, Rodriguez Prieto/Komisija	6
2019/C 312/09	Zadeva C-510/19: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Hof van beroep te Brussel (Belgija) 4. julija 2019 – Openbaar Ministerie, YU, ZV/AZ	7
2019/C 312/10	Zadeva C-563/19 P: Pritožba, ki so jo Recylex SA, Fonderie et Manufacture de Métaux, Harz-Metall GmbH vložile 23. julija 2019 zoper sodbo Splošnega sodišča (osmi senat) z dne 23. maja 2019 v zadevi T-222/17, Recylex in drugi/Komisija	8
2019/C 312/11	Zadeva C-572/19 P: Pritožba, ki jo je European Road Transport Telematics Implementation Coordination Organisation - Intelligent Transport Systems & Services Europe (Ertico - ITS Europe) vložila 26. julija 2019 zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 22. maja 2019 v zadevi T-604/15, Ertico - ITS Europe/Komisija	9
Splošno sodišče		
2019/C 312/12	Zadeva T-40/16: Tožba, vložena 29. julija 2019 – MU/Parlament	11
2019/C 312/13	Zadeva T-456/19: Tožba, vložena 4. julija 2019 – ITV/Komisija	12
2019/C 312/14	Zadeva T-457/19: Tožba, vložena 4. julija 2019 – Synthomer/Komisija	13
2019/C 312/15	Zadeva T-470/19: Tožba, vložena 4. julija 2019 – Essentra in drugi/Komisija	15
2019/C 312/16	Zadeva T-471/19: Tožba, vložena 4. julija 2019 – Eland Oil & Gas/Komisija	16
2019/C 312/17	Zadeva T-473/19: Tožba, vložena 4. julija 2019 – Diageo in drugi/Komisija	18
2019/C 312/18	Zadeva T-474/19: Tožba, vložena 4. julija 2019 – Halma in drugi/Komisija	19
2019/C 312/19	Zadeva T-475/19: Tožba, vložena 4. julija 2019 – Bunzl in drugi/Komisija	21
2019/C 312/20	Zadeva T-476/19: Tožba, vložena 4. julija 2019 – AstraZeneca in drugi/Komisija	22
2019/C 312/21	Zadeva T-482/19: Tožba, vložena 4. julija 2019 – BT Group in Communications Global Network Services/Komisija	24

2019/C 312/22	Zadeva T-483/19: Tožba, vložena 4. julija 2019 – Meggitt in Cavehurst/Komisija	25
2019/C 312/23	Zadeva T-484/19: Tožba, vložena 4. julija 2019 – Pearson Loan Finance in drugi/Komisija	27
2019/C 312/24	Zadeva T-485/19: Tožba, vložena 4. julija 2019 – Babcock International Group in drugi/Komisija	28
2019/C 312/25	Zadeva T-486/19: Tožba, vložena 5. julija 2019 – Spectris in Spectris Group/Komisija	29
2019/C 312/26	Zadeva T-490/19: Tožba, vložena 5. julija 2019 – Weston Investment in drugi/Komisija	31
2019/C 312/27	Zadeva T-491/19: Tožba, vložena 5. julija 2019 – Vodafone Group in drugi/Komisija	32
2019/C 312/28	Zadeva T-492/19: Tožba, vložena 5. julija 2019 – GlaxoSmithKline Finance in Setfirst/Komisija	33
2019/C 312/29	Zadeva T-493/19: Tožba, vložena 5. julija 2019 – International Personal Finance Investments/Komisija	35
2019/C 312/30	Zadeva T-498/19: Tožba, vložena 9. julija 2019 – Banco Cooperativo Español/SRB	37
2019/C 312/31	Zadeva T-501/19: Tožba, vložena 12. julija 2019 – Corneli/ECB	38
2019/C 312/32	Zadeva T-502/19: Tožba, vložena 12. julija 2019 – Corneli/ECB	39
2019/C 312/33	Zadeva T-504/19: Tožba, vložena 12. julija 2019 – Crédit Lyonnais/ECB	41
2019/C 312/34	Zadeva T-513/19: Tožba, vložena 17. julija 2019 – Lux/Komisija	42
2019/C 312/35	Zadeva T-520/19: Tožba, vložena 22. julija 2019 – Heitec/EUIPO - Hetec Datensysteme (HEITEC)	43
2019/C 312/36	Zadeva T-527/19: Tožba, vložena 26. julija 2019 – Sánchez Cano/EUIPO – Grupo Osborne (EL TORO BALLS Fini)	44
2019/C 312/37	Zadeva T-530/19: Tožba, vložena 26. julija 2019 – Nord Stream/Parlament in Svet	45
2019/C 312/38	Zadeva T-532/19: Tožba, vložena 29. julija 2019 – EC Brand Comércio, Importação e Exportação de Vestuário em Geral/EUIPO (pantys)	46
2019/C 312/39	Zadeva T-533/19: Tožba, vložena 29. julija 2019 – Artur Florêncio & Filhos, Affsports/EUIPO – Anadeco Gestion (sflooring)	47
2019/C 312/40	Zadeva T-535/19: Tožba, vložena 30. julija 2019 – H.R. Participations/EUIPO – Hottinger Investment Management (JCE HOTTINGUER)	48
2019/C 312/41	Zadeva T-546/19: Tožba, vložena 7. avgusta 2019 – Isigny - Sainte Mère/EUIPO (oblika zlate posode z vrsto vala) .	49

IV

(Informacije)

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

SODIŠČE EVROPSKE UNIJE

Zadnje objave Sodišča Evropske unije v Uradnem listu Evropske unije

(2019/C 312/01)

Zadnja objava

UL C 305, 9.9.2019

Prejšnje objave

UL C 295, 2.9.2019

UL C 288, 26.8.2019

UL C 280, 19.8.2019

UL C 270, 12.8.2019

UL C 263, 5.8.2019

UL C 255, 29.7.2019

Ta besedila so na voljo na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Objave)

SODNI POSTOPKI

SODIŠČE

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale per la Sardegna (Italija) 25. aprila 2019 – Telecom Italia SpA/Regione Sardegna

(Zadeva C-338/19)

(2019/C 312/02)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitevno sodišče

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sardegna

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Telecom Italia SpA

Tožena stranka: Regione Sardegna

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 16 Uredbe št. 659/1999/ES z dne 22. marca 1999 (¹), ki se uporablja *ratione temporis* in določa, da lahko Komisija „[b]rez poseganja v člen 23 [...] v primerih zlorabe pomoči sproži formalni postopek preiskave na podlagi člena 4(4). Členi 6, 7, 9 in 10, člen 11(1) ter členi 12, 13, 14 in 15 se uporabljajo smiselno“, razlagati tako, da mora Evropska komisija predhodno odločbo o vračilu sprejeti tudi v primerih zlorabe pomoči (brez poseganja v pristojnost Komisije, da v skladu s členom 23 Uredbe št. 659/1999/ES zadevo predloži neposredno Sodišču Evropske Unije)?

Če je odgovor na prejšnje vprašanje nikalen, ali je treba ugotoviti, da je člen 16 Uredbe št. 659/1999/ES z dne 22. marca 1999 neveljaven zaradi kršitve člena 108(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije (prej člen 88(2) Pogodbe ES)?

2. Ali je treba člen 9(1) in (2) Uredbe Komisije (ES) št. 794/2004 z dne 21. aprila 2004 (o izvajanju Uredbe Sveta (ES) št. 659/1999 z dne 22. marca 1999) ⁽¹⁾, kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 271/2008 z dne 30. januarja 2008 ⁽²⁾, razlagati tako, da se obrestna mera, ki je v tem členu določena za vračilo nezdržljive in nezakonite državne pomoči, uporablja tudi v primeru vračila državne pomoči, ki je bila odobrena s pogojno odločbo in v zvezi s katero je zaradi nastopa določenega pogoja prišlo do zlorabe?

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 1, str. 339).

⁽²⁾ Uredba Komisije (ES) št. 794/2004 z dne 21. aprila 2004 o izvajanju Uredbe Sveta (ES) št. 659/1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 4, str. 3).

⁽³⁾ Uredba Komisije (ES) št. 271/2008 z dne 30. januarja 2008 o spremembi Uredbe (ES) št. 794/2004 o izvajanju Uredbe Sveta (ES) št. 659/1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES (UL L 82, 2008, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Consiglio di Stato (Italija) 6. maja 2019 – Telecom Italia SpA in drugi/Roma Capitale in drugi

(Zadeva C-368/19)

(2019/C 312/03)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Consiglio di Stato

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožče stranke: Telecom Italia SpA, Wind Tre SpA, Vodafone Italia SpA, Lindam Srl

Tožene stranke: Roma Capitale, Regione Lazio, Vodafone Italia SpA, Telecom Italia SpA, Wind Tre SpA, Wind Telecomunicazioni SpA

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali pravo Unije nasprotuje nacionalni zakonodaji (kot je člen 8(6) zakona št. 36 z dne 22. februarja 2001), ki se razume in uporablja tako, da posameznim lokalnim organom omogoča določitev meril za prostorsko umestitev naprav za mobilno telefonijo, ki se lahko sprejmejo tudi v obliki prepovedi, kot je prepoved postavitve anten na določenih območjih ali prepoved njihove postavitve bliže od določene razdalje od nekaterih kategorij stavb?

Pritožba, ki jo je José-Ramón Herrero Torres vložil 8. maja 2019 zoper sodbo Splošnega sodišča (osmi senat) z dne 8. marca 2019 v zadevi T-326/18, Herrero Torres/EUIPO – DZ Licores (CARAJILLO LICOR 43 CUARENTA Y TRES)

(Zadeva C-369/19 P)

(2019/C 312/04)

Jezik postopka: španščina

Stranke

Pritožnik: José-Ramón Herrero Torres (zastopnik: J. Donoso Romero, abogado)

Drugi stranki v postopku: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) in DZ Licores S.L.U.

Sodišče (senat za dopustitev pritožb) je s sklepom z dne 15. julija 2019 zavrnilo predlog za dopustitev pritožbe in odločilo, da José-Ramón Herrero Torres nosi lastne stroške.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Consiglio di Stato (Italija) 13. maja 2019 – Benedetti Pietro e Angelo S.S. in drugi/Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA)

(Zadeva C-377/19)

(2019/C 312/05)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Consiglio di Stato

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožče stranke: Benedetti Pietro e Angelo S.S., Capparotto Giampaolo e Lorenzino S.S., Gonzo Dino S.S., Soc. Agr. Semplice F.Lli Isolan, Mantovani Giuseppe e Giorgio S.S., Azienda Agricola Padovani Luigi, Az. Agr. La Pila di Mastrotto Piergiorgio e C. S.S., Azienda Agricola Mastrotto Giuseppe

Tožena stranka: Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA)

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali v primeru, kot je opisan, člen 16 Uredbe (ES) št. 595/2004 ⁽¹⁾ nasprotuje nacionalni določbi, kakršna je ta iz člena 9 uredbe-zakona št. 49/2003 v povezavi s členom 2(3) uredbe-zakona št. 157 z dne 24. junija 2004, ki kot merilo za opredelitev prednostne kategorije, ki se ji vrne nepravilno obračunana dajatev, določa redno mesečno plačevanje s strani odkupovalca?

⁽¹⁾ Uredba Komisije (ES) št. 595/2004 z dne 30. marca 2004 o podrobnih pravilih za uporabo Uredbe Sveta (ES) št. 1788/2003 o uvedbi dajatve v sektorju mleka in mlečnih proizvodov (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 3, zvezek 43, str. 333).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Consiglio di Stato (Italija) 22. maja 2019 – Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni/BT Italia SpA in drugi

(Zadeva C-399/19)

(2019/C 312/06)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Consiglio di Stato

Stranke v postopku v glavni stvari

Pritožnica: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

Nasprotne stranke v pritožbenem postopku: BT Italia SpA, Basicel SpA, BT Enia Telecomunicazioni SpA, Telecom Italia SpA, PosteMobile SpA, Vodafone Italia SpA

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali člen 12(1)(a) Direktive 2002/20/ES ⁽¹⁾ nasprotuje nacionalnemu predpisu, ki pooblaščen subjekte v smislu direktive bremeni za vse upravne stroške, ki jih ima nacionalni regulativni organ za organizacijo in izvajanje vseh funkcij, vključno s funkcijami regulativne dejavnosti, nadzora, reševanja sporov in izrekanja sankcij, ki jih izvaja nacionalni regulativni organ v evropskem okviru elektronskih komunikacij (iz direktiv 2002/19/ES ⁽²⁾, 2002/20/ES, 2002/21/ES ⁽³⁾ in 2002/22/ES ⁽⁴⁾); oziroma ali dejavnosti, navedene v členu 12(1)(a) Direktive 2002/20/ES, pomenijo samo „regulativno dejavnost *ex ante*“, ki jo izvaja nacionalni regulativni organ?
2. Ali je treba člen 12(2) Direktive 2002/20/ES razlagati tako, da letni obračun upravnih stroškov nacionalnega regulativnega organa in zbranih pristojbin: a) se lahko objavi po zaključku proračunskega leta, v katerem so bile zbrane upravne pristojbine, v skladu z nacionalno zakonodajo s področja javnega računovodstva; b) omogoča NRO „ustrezne popravke“ tudi za proračunska leta, ki niso neposredno zaporedna?

⁽¹⁾ Direktiva 2002/20/ES evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o odobritvi elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev (Direktiva o odobritvi) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 29, str. 337).

⁽²⁾ Direktiva 2002/19/ES evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o dostopu do elektronskih komunikacijskih omrežij in pripadajočih naprav ter o njihovem medomrežnem povezovanju (Direktiva o dostopu) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 29, str. 323).

⁽³⁾ Direktiva evropskega parlamenta in sveta 2002/21/ES z dne 7. marca 2002 o skupnem regulativnem okviru za elektronska komunikacijska omrežja in storitve (okvirna direktiva) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 29, str. 349).

⁽⁴⁾ Direktiva 2002/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o univerzalni storitvi in pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami (Direktiva o univerzalnih storitvah) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 29, str. 367).

Pritožba, ki sta jo SA Close, Cegelec vložili 11. junija 2019 zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 9. aprila 2019 v zadevi T-259/15, Close in Cegelec/Parlament

(Zadeva C-447/19 P)

(2019/C 312/07)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Pritožnici: SA Close, Cegelec (zastopnika: J.-L. Teheux, J.-M. Rikkers, avocats)

Druga stranka v postopku: Evropski parlament

Predlogi

Pritožnici Sodišču predlagata, naj:

- izpodbijano sodbo razveljavi;
- posledično, pritožnicama ugodi glede njunih predlogov na prvi stopnji in torej razveljavi odločbo, ki jo je Parlament sprejel 19. marca 2015 o oddaji javnega naročila gradenj za „načrt širitve in posodobitve stavbe Konrad Adenauer v Luxembourggu“ v zvezi s sklopom 73 (centralna energija), referenca INLO-D-UPIL-T-14-A04, združenju Association Momentané ENERGIE-KAD (sestavljeno iz družb MERSCH, SCHMITZ PRODUCTION SARL in ENERGOLUX S.A.) in torej o neizbiri ponudbe pritožnic;
- Parlamentu naloži plačilo stroškov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnici trdita, da je Splošno sodišče kršilo obveznost obrazložitve v smislu člena 296 PDEU, člena 113(2) finančne uredbe ter člena 161(2) in (3) pravil uporabe finančne uredbe.

Splošno sodišče naj bi prav tako izkrivilo drugi tožbeni razlog na prvi stopnji, pripisalo netočen pomen pojmu očitne napake pri pre-soji, načelu dobrega upravljanja in obveznostim, ki so z njim povezane, ter storilo napako pri analizi, kar je pripeljalo do izkrivljanja dejstev in dokazov.

Nazadnje pritožnici trdita, da izpodbijana sodba ni zadostno obrazložena, ker določene trditve, ki sta jih navedli, v njej niso nikakor obravnavane.

**Pritožba, ki jo je Amador Rodriguez Prieto vložil 14. junija 2019 zoper sodbo Splošnega sodišča (osmi senat)
z dne 4. aprila 2019 v zadevi T-61/18, Rodriguez Prieto/Komisija**

(Zadeva C-457/19 P)

(2019/C 312/08)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Pritožnik: Amador Rodriguez Prieto (zastopnika: S. Orlandi, T. Martin, odvetnika)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlogi

- Sodba Splošnega sodišča z dne 4. aprila 2018 v zadevi T-61/18 naj se razglasi za nično v delu, v katerem je bil z njo zavrjen zahtev za povračilo nepremoženjske škode, ki jo je utrpela tožeča stranka.

— Komisiji naj se naloži, naj kot odškodnino za povzročeno nepremoženjsko škodo tožeči stranki plača pavšalno določeni znesek 100 000 EUR.

— Komisiji naj se naloži plačilo stroškov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka navaja, da je bilo v izpodbijani sodbi pri presoji tega, ali je Komisija v kazenskem postopku v odnosu do nje ravnala nepravilno, nepravilno uporabljeno pravo, zlasti v zvezi z njenim statusom žvižgača, zaradi katerega je prišlo do „zadeve Eurostat“.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Hof van beroep te Brussel (Belgija) 4. julija 2019 – Openbaar Ministerie, YU, ZV/AZ

(Zadeva C-510/19)

(2019/C 312/09)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Hof van beroep te Brussel

Stranke v postopku v glavni stvari

Zastopniki obtožbe: Openbaar Ministerie, YU, ZV

Obtoženec: AZ

Vprašanja za predhodno odločanje

1. 1. Ali je izraz „pravosodni organ“ v smislu člena 6(2) Okvirnega sklepa ⁽¹⁾ samostojen pojem prava Unije?
2. Če je odgovor na vprašanje 1.1. pritrdilen: na podlagi katerih meril je mogoče ugotoviti, ali je organ izvršitvene države članice tak pravosodni organ in ali je zato evropski nalog za prijete in predajo, ki ga izvrši, taka sodna odločba?
3. Če je odgovor na vprašanje 1.1. pritrdilen: ali spada nizozemsko državno tožilstvo, natančneje državni tožilec, ki zastopa obtožbo pred sodiščem, v pojem „pravosodnega organa“ v smislu člena 6(2) Okvirnega sklepa in ali je evropski nalog za prijete in predajo, ki ga izvrši ta organ, posledično sodna odločba?

4. Če je odgovor na vprašanje 1.3. pritrdilen: ali je dopustno, da je prvotno predajo presodil pravosodni organ, natančneje Overleveringskamer te Amsterdam (senat, ki odloča o predaji, v Amsterdamu, Nizozemska), v skladu s členom 15 Okvirnega sklepa, pri čemer sta bili med drugim spoštovani pravici posameznika do izjave in do sodnega varstva, medtem ko je za dodatno odobritev predaje v skladu s členom 27 Okvirnega sklepa pristojen drug organ, in sicer državni tožilec, pri čemer posamezniku ni bila zagotovljena pravica do izjave ali pravica do sodnega varstva, tako da je brez kakršne koli razumne obrazložitve prišlo do očitne neskladnosti v okviru Okvirnega sklepa?
 5. Če se na vprašanji 1.3. in 1.4. odgovori pritrdilno: ali je treba člene 14, 19 in 27 Okvirnega sklepa razlagati tako, da mora državno tožilstvo, ki nastopa kot izvršitveni pravosodni organ, spoštovati predvsem posameznikovo pravico do izjave in pravico do sodnega varstva, preden je mogoče dati soglasje h kazenskemu pregonu, obsodbi ali priporu za izvršitev kazni zapora ali ukrepa, vezanega na odvzem prostosti, zaradi kaznivega dejanja, ki je bilo storjeno pred njegovo predajo na podlagi evropskega naloga za prijetje in ki ni dejanje, zaradi katerega je bila zahtevana predaja osebe?
2. Ali je državni tožilec pri arrondissementsparket Amsterdam (okrožno državno tožilstvo v Amsterdamu, Nizozemska), ki izvaja člen 14 nizozemskega Wet van 29 april 2004 tot implementatie van het kaderbesluit van de Raad van de Europese Unie betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten van de Europese Unie (zakon z dne 29. aprila 2004 o izvajanju Okvirnega sklepa Sveta Evropske unije o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami Evropske unije (zakon o predaji)), izvršitveni pravosodni organ v smislu člena 6(2) Okvirnega sklepa, ki je predal zahtevano osebo in ki lahko poda soglasje v smislu člena 27(3)(g) in (4) Okvirnega sklepa?

(¹) Okvirni sklep Sveta z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami (UL 2002, L 190, str. 1).

Pritožba, ki so jo Recylex SA, Fonderie et Manufacture de Métaux, Harz-Metall GmbH vložile 23. julija 2019 zoper sodbo Splošnega sodišča (osmi senat) z dne 23. maja 2019 v zadevi T-222/17, Recylex in drugi/Komisija

(Zadeva C-563/19 P)

(2019/C 312/10)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnice: Recylex SA, Fonderie et Manufacture de Métaux, Harz-Metall GmbH (zastopniki: M. Wellinger, avocat, S. Reinart in K. Bongs, Rechtsanwältin)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlogi

Pritožnice Sodišču predlagajo, naj:

— razveljavi sodbo Splošnega sodišča z dne 23. maja 2019 v zadevi T-222/17 v delu, v katerem je z njo potrjena globa, ki je bila pritožnicam naložena s spornim sklepom (¹), in je pritožnicam naloženo plačilo stroškov;

- sporni sklep razglasi za ničen v delu, v katerem je z njim pritožnicam naložena globa 26 739 000 EUR;
- globo, ki je bila naložena pritožnicam, zmanjša na 5 877 732 EUR na podlagi vseh treh pritožbenih razlogov, ali vsaj na 17 679 141 EUR na podlagi zgolj prvega pritožbenega razloga, na 13 305 478 EUR na podlagi zgolj drugega pritožbenega razloga, na 19 099 565 EUR na podlagi zgolj tretjega pritožbenega razloga, na 8 228 824 EUR na podlagi prvega in drugega pritožbenega razloga, na 12 627 958 EUR na podlagi prvega in tretjega pritožbenega razloga ali na 9 503 913 EUR na podlagi drugega in tretjega pritožbenega razloga; in
- Komisiji naloži plačilo stroškov tega postopka, vključno s stroški postopka pred Splošnim sodiščem.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnice v utemeljitev pritožbe navajajo tri razloge.

1. V izpodbijani sodbi je pravo napačno uporabljeno, ker, prvič, njena obrazložitev ni dosledna in jasna, kar zadeva pravni test, ki se uporabi za priznanje delne imunitete, in drugič, ker so v izpodbijani sodbi pri uporabi pravnega testa očitno izkrivljeni dokazi in neupoštevana pravila o dokaznem bremenu.
2. V izpodbijani sodbi je pravo napačno uporabljeno, ker so pravila o delni imuniteti iz tretjega odstavka točke 26 obvestila o ugodni obravnavi iz leta 2006 napačno razlagana in uporabljena.
3. V izpodbijani sodbi je pravo napačno uporabljeno, kar zadeva uporabo oddelka III obvestila o ugodni obravnavi iz leta 2006, ker je ugotovljeno, da podjetje, ki drugo predloži dokaze z znatno dodano vrednostjo, ne more stopiti na mesto podjetja, ki je prvo predložilo takšne dokaze, a ne izpolnjuje pogojev za zmanjšanje svoje globe.

(¹) Sklep Komisije 2017 (C(2017) 900 final) z dne 8. februarja 2017 v zvezi s postopkom na podlagi člena 101 PDEU (Zadeva AT.40018 – Recikliranje avtomobilskih akumulatorjev).

Pritožba, ki jo je European Road Transport Telematics Implementation Coordination Organisation - Intelligent Transport Systems & Services Europe (Ertico - ITS Europe) vložila 26. julija 2019 zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 22. maja 2019 v zadevi T-604/15, Ertico - ITS Europe/Komisija

(Zadeva C-572/19 P)

(2019/C 312/11)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Pritožnica: European Road Transport Telematics Implementation Coordination Organisation - Intelligent Transport Systems & Services Europe (Ertico - ITS Europe) (zastopnika: M. Wellinger in K. T'Syen, avocats)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlog

Pritožnica sodišču predlaga, naj:

- razveljavi sodbo Splošnega sodišča z dne 22. maja 2019 v zadevi T-604/15;
- izpodbijano odločbo ⁽¹⁾ razglasi za nično in potrdi status MSP (mikro, malo in srednje podjetje) pritožnice; in
- Komisiji naloži plačilo stroškov tega postopka in postopka pred Splošnim sodiščem.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica v utemeljitev pritožbe navaja tri pritožbene razloge.

1. V izpodbijani sodbi je bilo napačno uporabljeno pravo s tem, da je bilo ugotovljeno, da se (i) točki 1.2.6 in 1.2.7 Priloge k Sklepu 2012/838/EU ⁽²⁾ z dne 18. decembra 2012 o sprejetju pravil za zagotovitev doslednega preverjanja obstoja in pravnega statusa ter poslovnih in finančnih sposobnosti udeležencev pri posrednih ukrepih, ki prejemajo podporo v obliki donacij v okviru sedmega okvirnega programa Evropske skupnosti za raziskave, tehnološki razvoj in predstavitvene dejavnosti ter sedmega okvirnega programa Evropske skupnosti za atomsko energijo za dejavnosti na področju jedrskih raziskav in usposabljanj in (ii) člen 22 Uredba Sveta (ES) št. 58/2003 ⁽³⁾ z dne 19. decembra 2002 o statutu izvajalskih agencij, pooblaščenih za izvajanje nekaterih nalog pri upravljanju programov Skupnosti nanašajo na različni pravni sredstvi.
2. V izpodbijani sodbi je napačno uporabljeno in kršeno Priporočilo MSP ⁽⁴⁾ ter kršeni temeljni pravni načeli pravne varnosti in varstva legitimnih pričakovanj (in torej napačno uporabljeno pravo) s tem, da je bilo ugotovljeno, da je pravno dopustno pritožnici zavrniti status MSP na podlagi „cilja in namena“ Priporočila MSP, kljub temu, da pritožnica formalno izpolnjuje merila iz Priporočila MSP (čemur se v izpodbijani sodbi ne oporeka).
3. Izpodbijana sodba vsebuje očitno napako pri presoji in je z materialnega vidika neveljavna v delu, v katerem je ugotovljeno, da se pritožnica „ni soočala z ovirami, s katerimi se MSP-ji navadno soočajo“ (in da zato pritožnica ni MSP v smislu „cilja in namena“ Priporočila MSP).

⁽¹⁾ Odločba odbora za potrjevanje Evropske komisije z dne 18. avgusta 2015.

⁽²⁾ UL 2012, L 359, str. 45.

⁽³⁾ UL 2003, L 11, str. 1.

⁽⁴⁾ Priporočilo Komisije 2003/361/ES z dne 6. maja 2003 o opredelitvi mikro, malih in srednjih podjetij (UL 2003, L 124, str. 36).

SPLOŠNO SODIŠČE

Tožba, vložena 29. julija 2019 – MU/Parlament

(Zadeva T-40/16)

(2019/C 312/12)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: MU (zastopnik: A. Bruno, odvetnik)

Tožena stranka: Evropski parlament

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- ugotovi in razglasi nezakonnost odločbe Evropskega parlamenta z dne 11. decembra 2015 o zavrnitvi dodatnega plačila invalidnim pripravnikom iz člena 24(9) notranjih predpisov, ki urejajo pripravništva in študijske obiske na sekretariatu Evropskega parlamenta;
- posledično ugotovi, da je treba tožeči stranki priznati pravico do dodatnega plačila iz člena 29(9) predpisov, ki urejajo pripravništvo na Evropskem parlamentu, ker je invalidnost tožeče stranke 70-odstotna;
- Evropskemu parlamentu naloži, naj tožeči stranki izplača dodatek, določen v predpisih, ki se uporabljajo, skupaj z obrestmi in ob upoštevanju revalorizacije od dneva vložitve upravne zahteve do dejanskega izplačila. Naloži naj se mu tudi plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja:

1. Priznanje dodatnega plačila invalidnim osebam, ki je določeno v členu 24(9) notranjih predpisov, ki urejajo pripravništva in študijske obiske na sekretariatu Evropskega parlamenta, naj ne bi moglo biti predmet diskrecijske pravice Parlamenta.
2. Uradni zdravnik Evropskega parlamenta potrdi oziroma določi odstotek invalidnosti glede na to, ali ta odstotek temelji na nacionalnem potrdilu ali na podrobnem mnenju osebnega zdravnika pripravnika, pri čemer uporabi „evropske smernice za oceno telesnih in duševnih prizadetosti v medicinske namene“.
3. Evropski parlament je diskrecijsko pravico, ki jo v obravnavani zadevi sicer ima, neutemeljeno prekoračil. V zvezi s tem tožeča stranka pojasnjuje, da navedeni predpisi razlikujejo med primerom, v katerem invalidnost temelji na potrdilu nacionalnega organa, kot v obravnavani zadevi, in v katerem zdravnik Evropskega parlamenta to invalidnost potrdi, in drugačnim primerom, v katerem ta invalidnost temelji na mnenju osebnega zdravnika pripravnika. Zdravnik Evropskega parlamenta lahko samo v zadnjem navedenem primeru določi odstotek invalidnosti.

Tožba, vložena 4. julija 2019 – ITV/Komisija

(Zadeva T-456/19)

(2019/C 312/13)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: ITV plc (London, Združeno kraljestvo) (zastopnika: J. Lesar, Solicitor, in K. Beal, QC)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- Sklep Evropske komisije C(2019) 2526 z dne 2. aprila 2019 o državni pomoči SA.44896, ki jo je Združeno kraljestvo izvedlo v zvezi z nadzorovanimi tujimi družbami z izjemo pri financiranju skupin, razglasi za ničen;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja devet tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: Komisija je pri izbiri referenčnega okvira za analizo sistema obdavčitve napačno uporabila člen 107(1) PDEU in/ali storila očitno napako pri presoji ali oceni. Komisija bi morala kot referenčni okvir obravnavati sistem davka od dohodkov pravnih oseb Združenega kraljestva in ne le sistem nadzorovanih tujih družb.
2. Drugi tožbeni razlog: Komisija je s tem, da je napačno pristopila k analizi sistema nadzorovanih tujih družb, napačno uporabila pravo pri uporabi člena 107(1) PDEU in/ali storila očitno napako pri presoji ali oceni. Komisija je v točkah od 124 do 126 obrazložitve izpodbijanega sklepa določbe poglavja 9 dela 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (zakon o obdavčenju (mednarodne in druge določbe) iz leta 2010) Združenega kraljestva napačno opredelila kot obliko odstopanja od splošne obdavčitve iz poglavja 5 navedenega zakona.
3. Tretji tožbeni razlog: Komisija je s tem, da je v točkah od 127 do 151 obrazložitve izpodbijanega sklepa ugotovila, da je bilo merilo selektivnosti izpolnjeno, ker so bila podjetja v dejansko in pravno primerljivem položaju obravnavana različno, napačno uporabila pravo pri uporabi člena 107(1) PDEU.
4. Četrti tožbeni razlog: 75-odstotna oprostitvev iz člena 371ID zakona o obdavčenju (mednarodne in druge določbe) iz leta 2010 je utemeljena z naravo in splošno strukturo sistema obdavčitve.

5. Peti tožbeni razlog: s tem, da bi se nadzorovanim tujim družbam, ki izpolnjujejo pogoje za oprostitev iz poglavja 9 dela 9A zakon o obdavčenju (mednarodne in druge določbe) iz leta 2010, kot kategoriji naložilo davčno breme, bi se v nasprotju s členom 49 PDEU kršila pravica tožeče stranke do ustanavljanja.
6. Šesti tožbeni razlog: očitna napaka pri presoji ali oceni v zvezi s 75-odstotno oprostitvijo in vprašanjem fiksnega razmerja.
7. Sedmi tožbeni razlog: Sklep Komisije ni v skladu s splošnim načelom prava Unije o prepovedi diskriminacije oziroma o enakosti.
8. Osmi tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo s tem, da je določbe Direktive Sveta (EU) 2016/1164 ⁽¹⁾, ki jih *ratione temporis* ni mogoče uporabiti, uporabila po analogiji oziroma se nanje neupravičeno uprla.
9. Deveti tožbeni razlog: Komisija je s tem, da je v točki 176 obrazložitve izpodbijane odločbe ugotovila, da obstaja kategorija upravičencev (ki vključuje tožečo stranko) in da je tožeča stranka prejela kakršno koli pomoč, ki jo je bilo treba izterjati na podlagi člena 2(1) izpodbijanega sklepa, napačno uporabila pravo pri uporabi člena 107(1) PDEU.

(¹) Direktiva Sveta (EU) 2016/1164 z dne 12. julija 2016 o določitvi pravil proti praksam izogibanja davkom, ki neposredno vplivajo na delovanje notranjega trga (UL 2016, L 193, str. 1).

Tožba, vložena 4. julija 2019 – Synthomer/Komisija

(Zadeva T-457/19)

(2019/C 312/14)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Synthomer plc (Harlow, Združeno kraljestvo) (zastopnika: J. Lesar, Solicitor, in K. Beal, QC)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— Sklep Evropske komisije C(2019) 2526 z dne 2. aprila 2019 o državni pomoči SA.44896, ki jo je Združeno kraljestvo izvedlo v zvezi z nadzorovanimi tujimi družbami z izjemo pri financiranju skupin, razglasi za ničn;

— toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja devet tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: Komisija je pri izbiri referenčnega okvira za analizo sistema obdavčitve napačno uporabila člen 107(1) PDEU in/ali storila očitno napako pri presoji ali oceni. Komisija bi morala kot referenčni okvir obravnavati sistem davka od dohodkov pravnih oseb Združenega kraljestva in ne le sistem nadzorovanih tujih družb.
2. Drugi tožbeni razlog: Komisija je s tem, da je napačno pristopila k analizi sistema nadzorovanih tujih družb, napačno uporabila pravo pri uporabi člena 107(1) PDEU in/ali storila očitno napako pri presoji ali oceni. Komisija je v točkah od 124 do 126 obrazložitev izpodbijanega sklepa določbe poglavja 9 dela 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (zakon o obdavčenju (mednarodne in druge določbe) iz leta 2010) Združenega kraljestva napačno opredelila kot obliko odstopanja od splošne obdavčitve iz poglavja 5 navedenega zakona.
3. Tretji tožbeni razlog: Komisija je s tem, da je v točkah od 127 do 151 obrazložitev izpodbijanega sklepa ugotovila, da je bilo merilo selektivnosti izpolnjeno, ker so bila podjetja v dejansko in pravno primerljivem položaju obravnavana različno, napačno uporabila pravo pri uporabi člena 107(1) PDEU.
4. Četrti tožbeni razlog: „popolna“ oprostitev iz člena 371IB zakona o obdavčenju (mednarodne in druge določbe) iz leta 2010 je utemeljena z naravo in splošno strukturo sistema obdavčitve.
5. Peti tožbeni razlog: 75-odstotna oprostitev iz člena 371ID zakona o obdavčenju (mednarodne in druge določbe) iz leta 2010 je utemeljena z naravo in splošno strukturo sistema obdavčitve.
6. Šesti tožbeni razlog: očitna napaka pri presoji ali oceni v zvezi s 75-odstotno oprostitvijo in vprašanjem fiksnega razmerja.
7. Sedmi tožbeni razlog: Sklep Komisije ni v skladu s splošnim načelom prava Unije o prepovedi diskriminacije oziroma o enakosti.
8. Osmi tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo s tem, da je določbe Direktive Sveta (EU) 2016/1164⁽¹⁾, ki jih rati-one temporis ni mogoče uporabiti, uporabila po analogiji oziroma se nanje neupravičeno uprla.
9. Deveti tožbeni razlog: Komisija je s tem, da je v točki 176 obrazložitev izpodbijane odločbe ugotovila, da obstaja kategorija upravičencev (ki vključuje tožečo stranko) in da je tožeča stranka prejela kakršno koli pomoč, ki jo je bilo treba izterjati na podlagi člena 2(1) izpodbijanega sklepa, napačno uporabila pravo pri uporabi člena 107(1) PDEU.

⁽¹⁾ Direktiva Sveta (EU) 2016/1164 z dne 12. julija 2016 o določitvi pravil proti praksam izogibanja davkom, ki neposredno vplivajo na delovanje notranjega trga (UL 2016, L 193, str. 1).

Tožba, vložena 4. julija 2019 – Essentra in drugi/Komisija

(Zadeva T-470/19)

(2019/C 312/15)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeče stranka: Essentra plc (Milton Keynes, Združeno kraljestvo), ESNT Holdings (No.2) Ltd (Milton Keynes) in Essentra Finance Ltd (Milton Keynes) (zastopnika: J. Lesar, Solicitor, in K. Beal, QC)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- Sklep Evropske komisije C(2019) 2526 z dne 2. aprila 2019 o državni pomoči SA.44896, ki jo je Združeno kraljestvo izvedlo v zvezi z nadzorovanimi tujimi družbami z izjemo pri financiranju skupin, razglasi za ničten;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja deset tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: Komisija je pri izbiri referenčnega okvira za analizo sistema obdavčitve napačno uporabila člen 107(1) PDEU in/ali storila očitno napako pri presoji ali oceni. Komisija bi morala kot referenčni okvir obravnavati sistem davka od dohodkov pravnih oseb Združenega kraljestva in ne le sistem nadzorovanih tujih družb.
2. Drugi tožbeni razlog: Komisija je s tem, da je napačno pristopila k analizi sistema nadzorovanih tujih družb, napačno uporabila pravo pri uporabi člena 107(1) PDEU in/ali storila očitno napako pri presoji ali oceni. Komisija je v točkah od 124 do 126 obrazložitve izpodbijanega sklepa določbe poglavja 9 dela 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (zakon o obdavčenju (mednarodne in druge določbe) iz leta 2010) Združenega kraljestva napačno opredelila kot obliko odstopanja od splošne obdavčitve iz poglavja 5 navedenega zakona.
3. Tretji tožbeni razlog: Komisija je s tem, da je v točkah od 127 do 151 obrazložitve izpodbijanega sklepa ugotovila, da je bilo merilo selektivnosti izpolnjeno, ker so bila podjetja v dejansko in pravno primerljivem položaju obravnavana različno, napačno uporabila pravo pri uporabi člena 107(1) PDEU.
4. Četrty tožbeni razlog: 75-odstotna oprostitev iz člena 371ID zakona o obdavčenju (mednarodne in druge določbe) iz leta 2010 je utemeljena z naravo in splošno strukturo sistema obdavčitve.

5. Peti tožbeni razlog: oprostitev na podlagi „ujemanja obresti“ iz člena 371IE zakona o obdavčenju (mednarodne in druge določbe) iz leta 2010 je utemeljena z naravo in splošno strukturo sistema obdavčitve.
6. Šesti tožbeni razlog: s tem, da bi se nadzorovanim tujim družbam, ki izpolnjujejo pogoje za oprostitev iz poglavja 9 dela 9A zakon o obdavčenju (mednarodne in druge določbe) iz leta 2010, kot kategoriji naložilo davčno breme, bi se v nasprotju s členom 49 PDEU kršila pravica tožečih strank do ustanavljanja.
7. Sedmi tožbeni razlog: očitna napaka pri presoji ali oceni v zvezi s 75-odstotno oprostitvijo in vprašanjem fiksnega razmerja.
8. Osmi tožbeni razlog: Sklep Komisije ni v skladu s splošnim načelom prava Unije o prepovedi diskriminacije oziroma o enakosti.
9. Deveti tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo s tem, da je določbe Direktive Sveta (EU) 2016/1164 ⁽¹⁾, ki jih *ratione temporis* ni mogoče uporabiti, uporabila po analogiji oziroma se nanje neupravičeno uprla.
10. Deseti tožbeni razlog: Komisija je s tem, da je v točki 176 obrazložitve izpodbijane odločbe ugotovila, da obstaja kategorija upravičencev (ki vključuje tožeče stranke) in da so tožeče stranke prejele kakršno koli pomoč, ki jo je bilo treba izterjati na podlagi člena 2(1) izpodbijanega sklepa, napačno uporabila pravo pri uporabi člena 107(1) PDEU.

⁽¹⁾ Direktiva Sveta (EU) 2016/1164 z dne 12. julija 2016 o določitvi pravil proti praksam izogibanja davkom, ki neposredno vplivajo na delovanje notranjega trga (UL 2016, L 193, str. 1).

Tožba, vložena 4. julija 2019 – Eland Oil & Gas/Komisija

(Zadeva T-471/19)

(2019/C 312/16)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Eland Oil & Gas plc (Aberdeen, Združeno kraljestvo) (zastopnika: J. Lesar, Solicitor, in K. Beal, QC)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— Sklep Evropske komisije C(2019) 2526 z dne 2. aprila 2019 o državni pomoči SA.44896, ki jo je Združeno kraljestvo izvedlo v zvezi z nadzorovanimi tujimi družbami z izjemo pri financiranju skupin, razglasi za ničen;

— toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja deset tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: Komisija je pri izbiri referenčnega okvira za analizo sistema obdavčitve napačno uporabila člen 107(1) PDEU in/ali storila očitno napako pri presoji ali oceni. Komisija bi morala kot referenčni okvir obravnavati sistem davka od dohodkov pravnih oseb Združenega kraljestva in ne le sistem nadzorovanih tujih družb.
2. Drugi tožbeni razlog: Komisija je s tem, da je napačno pristopila k analizi sistema nadzorovanih tujih družb, napačno uporabila pravo pri uporabi člena 107(1) PDEU in/ali storila očitno napako pri presoji ali oceni. Komisija je v točkah od 124 do 126 obrazložitve izpodbijanega sklepa določbe poglavja 9 dela 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (zakon o obdavčenju (mednarodne in druge določbe) iz leta 2010) Združenega kraljestva napačno opredelila kot obliko odstopanja od splošne obdavčitve iz poglavja 5 navedenega zakona.
3. Tretji tožbeni razlog: Komisija je s tem, da je v točkah od 127 do 151 obrazložitve izpodbijanega sklepa ugotovila, da je bilo merilo selektivnosti izpolnjeno, ker so bila podjetja v dejansko in pravno primerljivem položaju obravnavana različno, napačno uporabila pravo pri uporabi člena 107(1) PDEU.
4. Četrty tožbeni razlog: „popolna“ oprostitev iz člena 371IB zakona o obdavčenju (mednarodne in druge določbe) iz leta 2010 je utemeljena z naravo in splošno strukturo sistema obdavčitve.
5. Peti tožbeni razlog: 75-odstotna oprostitev iz člena 371ID zakona o obdavčenju (mednarodne in druge določbe) iz leta 2010 je utemeljena z naravo in splošno strukturo sistema obdavčitve.
6. Šesti tožbeni razlog: oprostitev na podlagi „ujemanja obresti“ iz člena 371IE zakona o obdavčenju (mednarodne in druge določbe) iz leta 2010 je utemeljena z naravo in splošno strukturo sistema obdavčitve.
7. Sedmi tožbeni razlog: očitna napaka pri presoji ali oceni v zvezi s 75-odstotno oprostitvijo in vprašanjem fiksnega razmerja.
8. Osmi tožbeni razlog: Sklep Komisije ni v skladu s splošnim načelom prava Unije o prepovedi diskriminacije oziroma o enakosti.
9. Deveti tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo s tem, da je določbe Direktive Sveta (EU) 2016/1164 ⁽¹⁾, ki jih *ratione temporis* ni mogoče uporabiti, uporabila po analogiji oziroma se nanje neupravičeno uprla.
10. Deseti tožbeni razlog: Komisija je s tem, da je v točki 176 obrazložitve izpodbijane odločbe ugotovila, da obstaja kategorija upravičencev (ki vključuje tožečo stranko) in da je tožeča stranka prejela kakršno koli pomoč, ki jo je bilo treba izterjati na podlagi člena 2(1) izpodbijanega sklepa, napačno uporabila pravo pri uporabi člena 107(1) PDEU.

⁽¹⁾ Direktiva Sveta (EU) 2016/1164 z dne 12. julija 2016 o določitvi pravil proti praksam izogibanja davkom, ki neposredno vplivajo na delovanje notranjega trga (UL 2016, L 193, str. 1).

Tožba, vložena 4. julija 2019 – Diageo in drugi/Komisija

(Zadeva T-473/19)

(2019/C 312/17)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeče stranke: Diageo plc (London, Združeno kraljestvo), UDV (S) Ltd (London), Diageo US Investments (London), Diageo UK Turkey Ltd (London) in Diageo Investment Holdings Ltd (London) (zastopnika: J. Lesar, Solicitor, in K. Beal, QC)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- Sklep Evropske komisije C(2019) 2526 z dne 2. aprila 2019 o državni pomoči SA.44896, ki jo je Združeno kraljestvo izvedlo v zvezi z nadzorovanimi tujimi družbami z izjemo pri financiranju skupin, razglasi za ničten;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeče stranke v utemeljitev tožbe navajajo devet tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: Komisija je pri izbiri referenčnega okvira za analizo sistema obdavčitve napačno uporabila člen 107(1) PDEU in/ali storila očitno napako pri presoji ali oceni. Komisija bi morala kot referenčni okvir obravnavati sistem davka od dohodkov pravnih oseb Združenega kraljestva in ne le sistem nadzorovanih tujih družb.
2. Drugi tožbeni razlog: Komisija je s tem, da je napačno pristopila k analizi sistema nadzorovanih tujih družb, napačno uporabila pravo pri uporabi člena 107(1) PDEU in/ali storila očitno napako pri presoji ali oceni. Komisija je v točkah od 124 do 126 obrazložitve izpodbijanega sklepa določbe poglavja 9 dela 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (zakon o obdavčenju (mednarodne in druge določbe) iz leta 2010) Združenega kraljestva napačno opredelila kot obliko odstopanja od splošne obdavčitve iz poglavja 5 navedenega zakona.
3. Tretji tožbeni razlog: Komisija je s tem, da je v točkah od 127 do 151 obrazložitve izpodbijanega sklepa ugotovila, da je bilo merilo selektivnosti izpolnjeno, ker so bila podjetja v dejansko in pravno primerljivem položaju obravnavana različno, napačno uporabila pravo pri uporabi člena 107(1) PDEU.
4. Četrti tožbeni razlog: 75-odstotna oprostitvev iz člena 371ID zakona o obdavčenju (mednarodne in druge določbe) iz leta 2010 je utemeljena z naravo in splošno strukturo sistema obdavčitve.

5. Peti tožbeni razlog: s tem, da bi se nadzorovanim tujim družbam, ki izpolnjujejo pogoje za oprostitev iz poglavja 9 dela 9A zakon o obdavčenju (mednarodne in druge določbe) iz leta 2010, kot kategoriji naložilo davčno breme, bi se v nasprotju s členom 49 PDEU kršila pravica tožečih strank do ustanavljanja.
6. Šesti tožbeni razlog: očitna napaka pri presoji ali oceni v zvezi s 75-odstotno oprostitvijo in vprašanjem fiksnega razmerja.
7. Sedmi tožbeni razlog: Sklep Komisije ni v skladu s splošnim načelom prava Unije o prepovedi diskriminacije oziroma o enakosti.
8. Osmi tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo tudi s tem, da je določbe Direktive Sveta (EU) 2016/1164⁽¹⁾, ki jih *ratione temporis* ni mogoče uporabiti, uporabila po analogiji oziroma se nanje neupravičeno uprla.
9. Deveti tožbeni razlog: Komisija je s tem, da je v točki 176 obrazložitve izpodbijane odločbe ugotovila, da obstaja kategorija upravičencev (ki vključuje tožeče stranke) in da so tožeče stranke prejele kakršno koli pomoč, ki jo je bilo treba izterjati na podlagi člena 2(1) izpodbijanega sklepa, napačno uporabila pravo pri uporabi člena 107(1) PDEU.

⁽¹⁾ Direktiva Sveta (EU) 2016/1164 z dne 12. julija 2016 o določitvi pravil proti praksam izogibanja davkom, ki neposredno vplivajo na delovanje notranjega trga (UL 2016, L 193, str. 1).

Tožba, vložena 4. julija 2019 – Halma in drugi/Komisija

(Zadeva T-474/19)

(2019/C 312/18)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeče stranke: Halma plc (Amersham, Združeno kraljestvo), Halma Overseas Funding Ltd (Amersham) in Halma International Ltd (Amersham) (zastopnika: J. Lesar, Solicitor, in K. Beal, QC)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeče stranke Splošnemu sodišču predlagajo, naj:

— Sklep Evropske komisije C(2019) 2526 z dne 2. aprila 2019 o državni pomoči SA.44896, ki jo je Združeno kraljestvo izvedlo v zvezi z nadzorovanimi tujimi družbami z izjemo pri financiranju skupin, razglasi za ničen;

— toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeče stranke v utemeljitev tožbe navajajo devet tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: Komisija je pri izbiri referenčnega okvira za analizo sistema obdavčitve napačno uporabila člen 107(1) PDEU in/ali storila očitno napako pri presoji ali oceni. Komisija bi morala kot referenčni okvir obravnavati sistem davka od dohodkov pravnih oseb Združenega kraljestva in ne le sistem nadzorovanih tujih družb.
2. Drugi tožbeni razlog: Komisija je s tem, da je napačno pristopila k analizi sistema nadzorovanih tujih družb, napačno uporabila pravo pri uporabi člena 107(1) PDEU in/ali storila očitno napako pri presoji ali oceni. Komisija je v točkah od 124 do 126 obrazložitve izpodbijanega sklepa določbe poglavja 9 dela 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (zakon o obdavčenju (mednarodne in druge določbe) iz leta 2010) Združenega kraljestva napačno opredelila kot obliko odstopanja od splošne obdavčitve iz poglavja 5 navedenega zakona.
3. Tretji tožbeni razlog: Komisija je s tem, da je v točkah od 127 do 151 obrazložitve izpodbijanega sklepa ugotovila, da je bilo merilo selektivnosti izpolnjeno, ker so bila podjetja v dejansko in pravno primerljivem položaju obravnavana različno, napačno uporabila pravo pri uporabi člena 107(1) PDEU.
4. Četrti tožbeni razlog: 75-odstotna oprostitve iz člena 371ID zakona o obdavčenju (mednarodne in druge določbe) iz leta 2010 je utemeljena z naravo in splošno strukturo sistema obdavčitve.
5. Peti tožbeni razlog: s tem, da bi se nadzorovanim tujim družbam, ki izpolnjujejo pogoje za oprostitve iz poglavja 9 dela 9A zakon o obdavčenju (mednarodne in druge določbe) iz leta 2010, kot kategoriji naložilo davčno breme, bi se v nasprotju s členom 49 PDEU kršila pravica tožečih strank do ustanavljanja.
6. Šesti tožbeni razlog: očitna napaka pri presoji ali oceni v zvezi s 75-odstotno oprostitvijo in vprašanjem fiksnega razmerja.
7. Sedmi tožbeni razlog: Sklep Komisije ni v skladu s splošnim načelom prava Unije o prepovedi diskriminacije oziroma o enakosti.
8. Osmi tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo tudi s tem, da je določbe Direktive Sveta (EU) 2016/1164 ⁽¹⁾, ki jih *ratione temporis* ni mogoče uporabiti, uporabila po analogiji oziroma se nanje neupravičeno uprla.
9. Deveti tožbeni razlog: Komisija je s tem, da je v točki 176 obrazložitve izpodbijane odločbe ugotovila, da obstaja kategorija upravičencev (ki vključuje tožeče stranke) in da so tožeče stranke prejele kakršno koli pomoč, ki jo je bilo treba izterjati na podlagi člena 2(1) izpodbijanega sklepa, napačno uporabila pravo pri uporabi člena 107(1) PDEU.

⁽¹⁾ Direktiva Sveta (EU) 2016/1164 z dne 12. julija 2016 o določitvi pravil proti praksam izogibanja davkom, ki neposredno vplivajo na delovanje notranjega trga (UL 2016, L 193, str. 1).

Tožba, vložena 4. julija 2019 – Bunzl in drugi/Komisija

(Zadeva T-475/19)

(2019/C 312/19)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeče stranke: Bunzl plc (London, Združeno kraljestvo), Bunzl American Holdings (No.2) Ltd (London), Bunzl Overseas Holdings (No.2) Ltd (London) (zastopnika: J. Lesar, Solicitor, in K. Beal, QC)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeče stranke Splošnemu sodišču predlagajo, naj:

- Sklep Evropske komisije C(2019) 2526 z dne 2. aprila 2019 o državni pomoči SA.44896, ki jo je Združeno kraljestvo izvedlo v zvezi z nadzorovanimi tujimi družbami z izjemo pri financiranju skupin, razglasi za ničen;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeče stranke v utemeljitev tožbe navajajo enajst tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: Komisija je pri izbiri referenčnega okvira za analizo sistema obdavčitve napačno uporabila člen 107(1) PDEU in/ali storila očitno napako pri presoji ali oceni. Komisija bi morala kot referenčni okvir obravnavati sistem davka od dohodkov pravnih oseb Združenega kraljestva in ne le sistem nadzorovanih tujih družb.
2. Drugi tožbeni razlog: Komisija je s tem, da je napačno pristopila k analizi sistema nadzorovanih tujih družb, napačno uporabila pravo pri uporabi člena 107(1) PDEU in/ali storila očitno napako pri presoji ali oceni. Komisija je v točkah od 124 do 126 obrazložitev izpodbijanega sklepa določbe poglavja 9 dela 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (zakon o obdavčenju (mednarodne in druge določbe) iz leta 2010) Združenega kraljestva napačno opredelila kot obliko odstopanja od splošne obdavčitve iz poglavja 5 navedenega zakona.
3. Tretji tožbeni razlog: Komisija je s tem, da je v točkah od 127 do 151 obrazložitev izpodbijanega sklepa ugotovila, da je bilo merilo selektivnosti izpolnjeno, ker so bila podjetja v dejansko in pravno primerljivem položaju obravnavana različno, napačno uporabila pravo pri uporabi člena 107(1) PDEU.
4. Četrti tožbeni razlog: „popolna“ oprostitev iz člena 371B zakona o obdavčenju (mednarodne in druge določbe) iz leta 2010 je utemeljena z naravo in splošno strukturo sistema obdavčitve.

5. Peti tožbeni razlog: 75-odstotna oprostitev iz člena 371ID zakona o obdavčenju (mednarodne in druge določbe) iz leta 2010 je utemeljena z naravo in splošno strukturo sistema obdavčitve.
6. Šesti tožbeni razlog: oprostitev na podlagi „ujemanja obresti“ iz člena 371IE zakona o obdavčenju (mednarodne in druge določbe) iz leta 2010 je utemeljena z naravo in splošno strukturo sistema obdavčitve.
7. Sedmi tožbeni razlog: s tem, da bi se nadzorovanim tujim družbam, ki izpolnjujejo pogoje za oprostitev iz poglavja 9 dela 9A zakon o obdavčenju (mednarodne in druge določbe) iz leta 2010, kot kategoriji naložilo davčno breme, bi se v nasprotju s členom 49 PDEU kršila pravica tožečih strank do ustanavljanja.
8. Osmi tožbeni razlog: očitna napaka pri presoji ali oceni v zvezi s 75-odstotno oprostitvijo in vprašanjem fiksnega razmerja.
9. Deveti tožbeni razlog: Sklep Komisije ni v skladu s splošnim načelom prava Unije o prepovedi diskriminacije oziroma o enakosti.
10. Deseti tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo tudi s tem, da je določbe Direktive Sveta (EU) 2016/1164⁽¹⁾, ki jih *ratione temporis* ni mogoče uporabiti, uporabila po analogiji oziroma se nanje neupravičeno uprla.
11. Enajsti tožbeni razlog: Komisija je s tem, da je v točki 176 obrazložitve izpodbijane odločbe ugotovila, da obstaja kategorija upravičencev (ki vključuje tožeče stranke) in da so tožeče stranke prejele kakršno koli pomoč, ki jo je bilo treba izterjati na podlagi člena 2(1) izpodbijanega sklepa, napačno uporabila pravo pri uporabi člena 107(1) PDEU.

(¹) Direktiva Sveta (EU) 2016/1164 z dne 12. julija 2016 o določitvi pravil proti praksam izogibanja davkom, ki neposredno vplivajo na delovanje notranjega trga (UL 2016, L 193, str. 1).

Tožba, vložena 4. julija 2019 – AstraZeneca in drugi/Komisija

(Zadeva T-476/19)

(2019/C 312/20)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeče stranke: AstraZeneca plc (Cambridge, Združeno kraljestvo), AstraZeneca Treasury Ltd (Cambridge) in AstraZeneca Intermediate Holdings Ltd (Cambridge) (zastopnika: J. Lesar, Solicitor, in K. Beal, QC)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeče stranke Splošnemu sodišču predlagajo, naj:

— Sklep Evropske komisije C(2019) 2526 z dne 2. aprila 2019 o državni pomoči SA.44896, ki jo je Združeno kraljestvo izvedlo v zvezi z nadzorovanimi tujimi družbami z izjemo pri financiranju skupin, razglasi za ničen;

— toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeče stranke v utemeljitev tožbe navajajo devet tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: Komisija je pri izbiri referenčnega okvira za analizo sistema obdavčitve napačno uporabila člen 107(1) PDEU in/ali storila očitno napako pri presoji ali oceni. Komisija bi morala kot referenčni okvir obravnavati sistem davka od dohodkov pravnih oseb Združenega kraljestva in ne le sistem nadzorovanih tujih družb.
2. Drugi tožbeni razlog: Komisija je s tem, da je napačno pristopila k analizi sistema nadzorovanih tujih družb, napačno uporabila pravo pri uporabi člena 107(1) PDEU in/ali storila očitno napako pri presoji ali oceni. Komisija je v točkah od 124 do 126 obrazložitve izpodbijanega sklepa določbe poglavja 9 dela 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (zakon o obdavčenju (mednarodne in druge določbe) iz leta 2010) Združenega kraljestva napačno opredelila kot obliko odstopanja od splošne obdavčitve iz poglavja 5 navedenega zakona.
3. Tretji tožbeni razlog: Komisija je s tem, da je v točkah od 127 do 151 obrazložitve izpodbijanega sklepa ugotovila, da je bilo merilo selektivnosti izpolnjeno, ker so bila podjetja v dejansko in pravno primerljivem položaju obravnavana različno, napačno uporabila pravo pri uporabi člena 107(1) PDEU.
4. Četrti tožbeni razlog: 75-odstotna oprostitvev iz člena 371ID zakona o obdavčenju (mednarodne in druge določbe) iz leta 2010 je utemeljena z naravo in splošno strukturo sistema obdavčitve.
5. Peti tožbeni razlog: s tem, da bi se nadzorovanim tujim družbam, ki izpolnjujejo pogoje za oprostitvev iz poglavja 9 dela 9A zakon o obdavčenju (mednarodne in druge določbe) iz leta 2010, kot kategoriji naložilo davčno breme, bi se v nasprotju s členom 49 PDEU kršila pravica tožečih strank do ustanavljanja.
6. Šesti tožbeni razlog: očitna napaka pri presoji ali oceni v zvezi s 75-odstotno oprostitvijo in vprašanjem fiksnega razmerja.
7. Sedmi tožbeni razlog: Sklep Komisije ni v skladu s splošnim načelom prava Unije o prepovedi diskriminacije oziroma o enakosti.
8. Osmi tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo tudi s tem, da je določbe Direktive Sveta (EU) 2016/1164⁽¹⁾, ki jih *ratione temporis* ni mogoče uporabiti, uporabila po analogiji oziroma se nanje neupravičeno uprla.
9. Deveti tožbeni razlog: Komisija je s tem, da je v točki 176 obrazložitve izpodbijane odločbe ugotovila, da obstaja kategorija upravičencev (ki vključuje tožeče stranke) in da so tožeče stranke prejele kakršno koli pomoč, ki jo je bilo treba izterjati na podlagi člena 2(1) izpodbijanega sklepa, napačno uporabila pravo pri uporabi člena 107(1) PDEU.

⁽¹⁾ Direktiva Sveta (EU) 2016/1164 z dne 12. julija 2016 o določitvi pravil proti praksam izogibanja davkom, ki neposredno vplivajo na delovanje notranjega trga (UL 2016, L 193, str. 1).

Tožba, vložena 4. julija 2019 – BT Group in Communications Global Network Services/Komisija**(Zadeva T-482/19)**

(2019/C 312/21)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeci stranki: BT Group plc (London, Združeno kraljestvo) in Communications Global Network Services Ltd (London) (zastopnika: J. Lesar, Solicitor, in K. Beal, QC)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeci stranki Splošnemu sodišču predlagata, naj:

- Sklep Evropske komisije C(2019) 2526 z dne 2. aprila 2019 o državni pomoči SA.44896, ki jo je Združeno kraljestvo izvedlo v zvezi z nadzorovanimi tujimi družbami z izjemo pri financiranju skupin, razglasi za ničen;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeci stranki v utemeljitev tožbe navajata devet tožbenih razlogov.

1. Komisija je pri izbiri referenčnega okvira za analizo sistema obdavčitve napačno uporabila člen 107(1) PDEU in/ali storila očitno napako pri presoji ali oceni. Komisija bi morala kot referenčni okvir obravnavati sistem davka od dohodkov pravnih oseb Združenega kraljestva in ne le sistem nadzorovanih tujih družb.
2. Drugi tožbeni razlog: Komisija je s tem, da je napačno pristopila k analizi sistema nadzorovanih tujih družb, napačno uporabila pravo pri uporabi člena 107(1) PDEU in/ali storila očitno napako pri presoji ali oceni. Komisija je v točkah od 124 do 126 obrazložitve izpodbijanega sklepa določbe poglavja 9 dela 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (zakon o obdavčenju (mednarodne in druge določbe) iz leta 2010) Združenega kraljestva napačno opredelila kot obliko odstopanja od splošne obdavčitve iz poglavja 5 navedenega zakona.
3. Tretji tožbeni razlog: Komisija je s tem, da je v točkah od 127 do 151 obrazložitve izpodbijanega sklepa ugotovila, da je bilo merilo selektivnosti izpolnjeno, ker so bila podjetja v dejansko in pravno primerljivem položaju obravnavana različno, napačno uporabila pravo pri uporabi člena 107(1) PDEU.
4. Četrti tožbeni razlog: 75-odstotna oprostitvev iz člena 371ID zakona o obdavčenju (mednarodne in druge določbe) iz leta 2010 je utemeljena z naravo in splošno strukturo sistema obdavčitve.

5. Peti tožbeni razlog: s tem, da bi se nadzorovanim tujim družbam, ki izpolnjujejo pogoje za oprostitev iz poglavja 9 dela 9A zakon o obdavčenju (mednarodne in druge določbe) iz leta 2010, kot kategoriji naložilo davčno breme, bi se v nasprotju s členom 49 PDEU kršila pravica tožečih strank do ustanavljanja.
6. Šesti tožbeni razlog: očitna napaka pri presoji ali oceni v zvezi s 75-odstotno oprostitvijo in vprašanjem fiksnega razmerja.
7. Sedmi tožbeni razlog: Sklep Komisije ni v skladu s splošnim načelom prava Unije o prepovedi diskriminacije oziroma o enakosti.
8. Osmi tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo s tem, da je določbe Direktive Sveta (EU) 2016/1164 ⁽¹⁾, ki jih *rati-one temporis* ni mogoče uporabiti, uporabila po analogiji oziroma se nanje neupravičeno uprla.
9. Deveti tožbeni razlog: Komisija je s tem, da je v točki 176 obrazložitve izpodbijane odločbe ugotovila, da obstaja kategorija upravičencev (ki vključuje tožečo stranko) in da je tožeča stranka prejela kakršno koli pomoč, ki jo je bilo treba izterjati na podlagi člena 2(1) izpodbijanega sklepa, napačno uporabila pravo pri uporabi člena 107(1) PDEU.

⁽¹⁾ Direktiva Sveta (EU) 2016/1164 z dne 12. julija 2016 o določitvi pravil proti praksam izogibanja davkom, ki neposredno vplivajo na delovanje notranjega trga (UL 2016, L 193, str. 1).

Tožba, vložena 4. julija 2019 – Meggitt in Cavehurst/Komisija

(Zadeva T-483/19)

(2019/C 312/22)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeči stranki: Meggitt plc (Christchurch, Združeno kraljestvo) in Cavehurst Ltd (Christchurch) (zastopnika: J. Lesar, Solicitor, in K. Beal, QC)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeči stranki Splošnemu sodišču predlagata, naj:

— Sklep Evropske komisije C(2019) 2526 z dne 2. aprila 2019 o državni pomoči SA.44896, ki jo je Združeno kraljestvo izvedlo v zvezi z nadzorovanimi tujimi družbami z izjemo pri financiranju skupin, razglasi za ničen;

— toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeci stranki v utemeljitev tožbe navajata deset tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: Komisija je pri izbiri referenčnega okvira za analizo sistema obdavčitve napačno uporabila člen 107(1) PDEU in/ali storila očitno napako pri presoji ali oceni. Komisija bi morala kot referenčni okvir obravnavati sistem davka od dohodkov pravnih oseb Združenega kraljestva in ne le sistem nadzorovanih tujih družb.
2. Drugi tožbeni razlog: Komisija je s tem, da je napačno pristopila k analizi sistema nadzorovanih tujih družb, napačno uporabila pravo pri uporabi člena 107(1) PDEU in/ali storila očitno napako pri presoji ali oceni. Komisija je v točkah od 124 do 126 obrazložitev izpodbijanega sklepa določbe poglavja 9 dela 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (zakon o obdavčenju (mednarodne in druge določbe) iz leta 2010) Združenega kraljestva napačno opredelila kot obliko odstopanja od splošne obdavčitve iz poglavja 5 navedenega zakona.
3. Tretji tožbeni razlog: Komisija je s tem, da je v točkah od 127 do 151 obrazložitev izpodbijanega sklepa ugotovila, da je bilo merilo selektivnosti izpolnjeno, ker so bila podjetja v dejansko in pravno primerljivem položaju obravnavana različno, napačno uporabila pravo pri uporabi člena 107(1) PDEU.
4. Četrty tožbeni razlog: „popolna“ oprostitev iz člena 371IB zakona o obdavčenju (mednarodne in druge določbe) iz leta 2010 je utemeljena z naravo in splošno strukturo sistema obdavčitve.
5. Peti tožbeni razlog: 75-odstotna oprostitev iz člena 371ID zakona o obdavčenju (mednarodne in druge določbe) iz leta 2010 je utemeljena z naravo in splošno strukturo sistema obdavčitve.
6. Šesti tožbeni razlog: s tem, da bi se nadzorovanim tujim družbam, ki izpolnjujejo pogoje za oprostitev iz poglavja 9 dela 9A zakon o obdavčenju (mednarodne in druge določbe) iz leta 2010, kot kategoriji naložilo davčno breme, bi se v nasprotju s členom 49 PDEU kršila pravica tožečih strank do ustanavljanja.
7. Sedmi tožbeni razlog: očitna napaka pri presoji ali oceni v zvezi s 75-odstotno oprostitvijo in vprašanjem fiksnega razmerja.
8. Osmi tožbeni razlog: Sklep Komisije ni v skladu s splošnim načelom prava Unije o prepovedi diskriminacije oziroma o enakosti.
9. Deveti tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo s tem, da je določbe Direktive Sveta (EU) 2016/1164 ⁽¹⁾, ki jih *ratione temporis* ni mogoče uporabiti, uporabila po analogiji oziroma se nanje neupravičeno uprla.
10. Deveti tožbeni razlog: Komisija je s tem, da je v točki 176 obrazložitev izpodbijane odločbe ugotovila, da obstaja kategorija upravičencev (ki vključuje tožeči stranki) in da sta tožeči stranki prejeli kakršno koli pomoč, ki jo je bilo treba izterjati na podlagi člena 2(1) izpodbijanega sklepa, napačno uporabila pravo pri uporabi člena 107(1) PDEU.

⁽¹⁾ Direktiva Sveta (EU) 2016/1164 z dne 12. julija 2016 o določitvi pravil proti praksam izogibanja davkom, ki neposredno vplivajo na delovanje notranjega trga (UL 2016, L 193, str. 1).

Tožba, vložena 4. julija 2019 – Pearson Loan Finance in drugi/Komisija**(Zadeva T-484/19)**

(2019/C 312/23)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeče stranke: Pearson Loan Finance Unlimited (London, Združeno kraljestvo), Pearson Overseas Holdings Ltd (London) in Pearson International Finance Ltd (London) (zastopnika: A. von Bonin in O. Brouwer, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeče stranke Splošnemu sodišču predlagajo, naj:

- Sklep Evropske komisije C(2019) 2526 z dne 2. aprila 2019 o državni pomoči SA.44896, ki jo je Združeno kraljestvo izvedlo v zvezi z nadzorovanimi tujimi družbami z izjemo pri financiranju skupin, razglasi za ničten;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeče stranke v utemeljitev tožbe navajajo štiri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: napačna uporaba prava, očitne napake pri presoji in neustrezna obrazložitev pri opredelitvi referenčnega sistema v izpodbijanem sklepu.
2. Drugi tožbeni razlog: napačna uporaba prava, očitne napake pri presoji in neustrezna obrazložitev, do katerih je v izpodbijanem sklepu prišlo z napačno opredelitvijo izjeme pri financiranju skupin kot odstopanja od navadnega delovanja referenčnega sistema.
3. Tretji tožbeni razlog: napačna uporaba prava in očitne napake pri presoji, storjene z ugotovitvijo v izpodbijanem sklepu, da izjema pri financiranju skupin diskriminira nekatere gospodarske subjekte.
4. Četrti tožbeni razlog: napačna uporaba prava in očitne napake pri presoji v izpodbijanem sklepu, storjene z ugotovitvijo, da izjema pri financiranju skupin ni utemeljena z naravo in splošno strukturo referenčnega sistema.

Tožba, vložena 4. julija 2019 – Babcock International Group in drugi/Komisija

(Zadeva T-485/19)

(2019/C 312/24)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožče stranke: Babcock International Group plc (London, Združeno kraljestvo), Babcock Aviation Services (Holdings) Ltd (London) in Babcock Mission Critical Services Leasing Ltd (London) (zastopnika: J. Lesar, Solicitor, in K. Beal, QC)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožče stranke Splošnemu sodišču predlagajo, naj:

- Sklep Evropske komisije C(2019) 2526 z dne 2. aprila 2019 o državni pomoči SA.44896, ki jo je Združeno kraljestvo izvedlo v zvezi z nadzorovanimi tujimi družbami z izjemo pri financiranju skupin, razglasi za ničen;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožče stranke v utemeljitev tožbe navajajo osem tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: Komisija je pri izbiri referenčnega okvira za analizo sistema obdavčitve napačno uporabila člen 107(1) PDEU in/ali storila očitno napako pri presoji ali oceni. Komisija bi morala kot referenčni okvir obravnavati sistem davka od dohodkov pravnih oseb Združenega kraljestva in ne le sistem nadzorovanih tujih družb.
2. Drugi tožbeni razlog: Komisija je s tem, da je napačno pristopila k analizi sistema nadzorovanih tujih družb, napačno uporabila pravo pri uporabi člena 107(1) PDEU in/ali storila očitno napako pri presoji ali oceni. Komisija je v točkah od 124 do 126 obrazložitve izpodbijanega sklepa določbe poglavja 9 dela 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (zakon o obdavčenju (mednarodne in druge določbe) iz leta 2010) Združenega kraljestva napačno opredelila kot obliko odstopanja od splošne obdavčitve iz poglavja 5 navedenega zakona.
3. Tretji tožbeni razlog: Komisija je s tem, da je v točkah od 127 do 151 obrazložitve izpodbijanega sklepa ugotovila, da je bilo merilo selektivnosti izpolnjeno, ker so bila podjetja v dejansko in pravno primerljivem položaju obravnavana različno, napačno uporabila pravo pri uporabi člena 107(1) PDEU.
4. Četrti tožbeni razlog: 75-odstotna oprostitvev iz člena 371ID zakona o obdavčenju (mednarodne in druge določbe) iz leta 2010 je utemeljena z naravo in splošno strukturo sistema obdavčitve.

5. Peti tožbeni razlog: s tem, da bi se nadzorovanim tujim družbam, ki izpolnjujejo pogoje za oprostitev iz poglavja 9 dela 9A zakon o obdavčenju (mednarodne in druge določbe) iz leta 2010, kot kategoriji naložilo davčno breme, bi se v nasprotju s členom 49 PDEU kršila pravica tožečih strank do ustanavljanja.
6. Šesti tožbeni razlog: očitna napaka pri presoji ali oceni v zvezi s 75-odstotno oprostitvijo in vprašanjem fiksnega razmerja.
7. Sedmi tožbeni razlog: Sklep Komisije ni v skladu s splošnim načelom prava Unije o prepovedi diskriminacije oziroma o enakosti.
8. Osmi tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo s tem, da je določbe Direktive Sveta (EU) 2016/1164 ⁽¹⁾, ki jih *ratione temporis* ni mogoče uporabiti, uporabila po analogiji oziroma se nanje neupravičeno uprla.

⁽¹⁾ Direktiva Sveta (EU) 2016/1164 z dne 12. julija 2016 o določitvi pravil proti praksam izogibanja davkom, ki neposredno vplivajo na delovanje notranjega trga (UL 2016, L 193, str. 1).

Tožba, vložena 5. julija 2019 – Spectris in Spectris Group/Komisija

(Zadeva T-486/19)

(2019/C 312/25)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeči stranki: Spectris plc (Egham, Združeno kraljestvo) in Spectris Group Holdings Ltd (Egham) (zastopniki: C. McDonnell, Barrister, B. Goren in K. Desai, Solicitors, in M. Peristeraki, odvetnica)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeči stranki Splošnemu sodišču predlagata, naj:

- ugotovi, da ni bilo nezakonitih državnih pomoči, in (i) člen 1 Sklepa Evropske komisije C(2019) 2526 z dne 2. aprila 2019 o državni pomoči SA.44896, ki jo je Združeno kraljestvo izvedlo v zvezi z nadzorovanimi tujimi družbami z izjemo pri financiranju skupin, razglasi za ničen v delu, v katerem je ugotovljeno, da gre za nezakonite državne pomoči, in (ii) odpravi obveznost Združenega kraljestva, da od tožečih strank izterja domnevno nezakonito državno pomoč, ki jo je prejela v tem okviru (člena 2 in 3 izpodbijanega sklepa);
- podredno, člena 2 in 3 izpodbijanega sklepa razglasi za nična v delu, v katerem je Združenemu kraljestvu naloženo, da od tožečih strank izterja domnevno državno pomoč;

— toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeči stranki v utemeljitev tožbe navajata sedem tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: izpodbijani sklep vsebuje očitne napake pri presoji upoštevnih dejstev in predpisov.
 - Zlasti se zatrjuje, da Komisija napačno razume, kako zadevna pravila o nadzorovanih tujih družbah Združenega kraljestva delujejo v zvezi z obravnavo netrgovalnih finančnih dobičkov. Poleg tega se v izpodbijanem sklepu izjema pri financiranju skupin napačno obravnava kot davčna oprostitvev.
2. Drugi tožbeni razlog: Komisija je napačno ugotovila, da so pravila o nadzorovanih tujih družbah ukrep pomoči v smislu člena 107(1) PDEU in da se tako s temi pravili nekaterim gospodarskim subjektom dodeljuje selektivna prednost.
 - Natančneje, zatrjuje se, da je Komisija napačno določila referenčni sistem za presojo učinkov pravil o nadzorovanih tujih družbah in napačno opredelila dva različna položaja kot primerljiva s položajem, v katerem se uporabi izjema pri financiranju skupin. Zaradi ene ali obeh navedenih napak je Komisija napačno ugotovila, da ta pravila nekaterim subjektom na trgu dodeljujejo selektivno prednost. Poleg tega je Komisija pravila o nadzorovanih tujih družbah napačno opredelila kot sklop pravil, ki se razlikuje od splošnega sistema davka od dohodkov pravnih oseb v Združenem kraljestvu, pri tem pa zanemarila druge značilnosti sistema davka od dohodkov pravnih oseb Združenega kraljestva, ki naj bi delovala skupaj s pravili o nadzorovanih tujih družbah. Zato analize, ki jih je Komisija opravila glede primerljivosti in selektivnosti vsebujejo očitne napake pri presoji upoštevnih dejstev in napačno uporabo prava.
3. Tretji tožbeni razlog: tudi če se predpostavi, da so zadevni ukrepi v zvezi z nadzorovanimi tujimi družbami pomoč v smislu člena 107(1) PDEU, je v izpodbijanem sklepu napačno ugotovljeno, da z ničemer ni mogoče utemeljiti združljivosti zadevnih ukrepov s pravili EU o državnih pomočeh. Poleg tega je izpodbijani sklep nelogičen in nedosleden, ker je Komisija pravilno sprejela, da je poglavje 9 dela 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (zakon Združenega kraljestva o obdavčenju (mednarodne in druge določbe) iz leta 2010) utemeljeno v primerih, v katerih je edini razlog za uporabo dajatev za nadzorovane tuje družbe preizkus „povezanega kapitala Združenega kraljestva“, ker je v praksi uporaba tega preizkusa pretirano otežena, hkrati in brez ustrezne obrazložitve pa Komisija trdi, da navedeno poglavje 9 ni nikoli utemeljeno v primerih, v katerih preizkus funkcij osebja, pristojnega za odločanje povzroči, da se uporabi dajatev za nadzorovane tuje družbe. Dejansko je uporaba preizkusa funkcij osebja, pristojnega za odločanje, v praksi pretirano otežena, tako da bi Komisija morala šteti, da je navedeno poglavje 9 utemeljeno tudi v okviru tega preizkusa in zato ugotoviti, da ni bilo državne pomoči.
4. Četrty tožbeni razlog: če izpodbijani sklep ostane v veljavi, bodo z njegovo izvršitvijo z izterjavo domnevne državne pomoči od tožečih strank kršena temeljna načela prava EU, vključno s svobodo ustanavljanja in svobodo opravljanja storitev, ker se v primeru tožečih strank zadevne nadzorovane tuje družbe nahajajo v drugih državah članicah.
5. Peti tožbeni razlog: odreditev vračila, ki izhaja iz izpodbijanega sklepa ni utemeljena in je v nasprotju s temeljnimi načeli prava Unije.
6. Šesti tožbeni razlog: Komisija ni zadostno obrazložila bistvenih elementov izpodbijanega sklepa, kot je ugotovitev, da bi se dajatev za nadzorovane tuje družbe iz poglavja 5 dela 9A zakona Združenega kraljestva o obdavčenju (mednarodne in druge določbe) iz leta 2010 lahko uporabila brez težav ali nesorazmernega bremena z uporabo preizkusa funkcij osebja, pristojnega za odločanje.
7. Sedmi tožbeni razlog: izpodbijani sklep krši tudi načelo dobrega upravljanja, ki Komisijo zavezuje, da so njeni upravni postopki pregledni in predvidljivi in da svoje odločitve sprejema v razumnem roku. Ni razumno, da je Komisija potrebovala več kot štiri leta, da je izdala sklep o začetku preiskave v tej zadevi in da je o zadevi odločila več kot šest let po začetku veljavnosti spornih ukrepov.

Tožba, vložena 5. julija 2019 – Weston Investment in drugi/Komisija**(Zadeva T-490/19)**

(2019/C 312/26)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeče stranke: Weston Investment Co. Ltd (London, Združeno kraljestvo), Precis (1814) Ltd (London), British American Tobacco Holdings Belgium NV (Bruselj, Belgija), British American Tobacco International Holdings (UK) Ltd (London) in British American Tobacco (GLP) Ltd (London) (zastopnik: M. Anderson, Solicitor)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeče stranke Splošnemu sodišču predlagajo, naj:

- Sklep Evropske komisije C(2019) 2526 z dne 2. aprila 2019 o državni pomoči SA.44896, ki jo je Združeno kraljestvo izvedlo v zvezi z nadzorovanimi tujimi družbami z izjemo pri financiranju skupin, razglasi za ničen v delu, ki se nanaša na tožeče stranke;
- če se izpodbijani sklep ne razglasi za ničnega v celoti, naj se pri določitvi zneska pomoči, ki ga je treba vrniti, upoštevajo izgube, olajšave ali oprostitev, ki so bile vlagatelju na voljo, ko je vložil zahtevo za izjemo pri financiranju skupin, ali bi mu bile na voljo takrat, če ne bi uveljavljal izjeme pri financiranju skupin, tudi če se je rok za dostop do uveljavljanja teh izgub, olajšav ali oprostitev zdaj po pravu Združenega kraljestva že iztekel;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeče stranke v utemeljitev tožbe navajajo osem tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: tožena stranka ni dokazala, da izjema pri financiranju skupin pomeni prednost. Tožeče stranke trdijo, da tožena stranka ni izkazala, da obstaja prednost v vsakem primeru, v katerem je bila uveljavljana izjema pri financiranju skupin. Poleg tega vsaka od tožečih strank trdi, da se je odločila vložiti zahtevo za izjemo pri financiranju skupin ne da bi razmislila, ali bi lahko bila njena obveznost nižja, če bi opravila analizo, ki temelji na preizkusu funkcije osebjja, pristojnega za odločanje, iz člena 371EB poglavja 5 dela 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (zakon o obdavčenju (mednarodne in druge določbe) iz leta 2010).
2. Drugi tožbeni razlog: ni bilo nobenega posredovanja države ali iz državnih sredstev. Tožeče stranke trdijo, da tožena stranka ni dokazala, da je uveljavljanje izjeme pri financiranju skupin zagotovo privedlo do zmanjšanja obveznosti plačila davka od dohodkov pravnih oseb v Združenem kraljestvu.
3. Tretji tožbeni razlog: izjema pri financiranju skupin ne daje prednosti posameznim podjetjem ali proizvodnji posameznega blaga. Tožeče stranke trdijo, da je tožena stranka napravila napako s tem, (i) da je referenčni sistem opredelila preozko kot pravila iz dela 9A zgoraj navedene zakonodaje in ne kot širši sistem obdavčitve dohodkov pravnih oseb; (ii) da ni razumela, da

poglavje 9 navedenega dela 9A ne pomeni odstopanja od poglavja 5 istega dela; in (iii) da ni ugotovila, da je, tudi, če navedeno poglavje 9 pomeni odstopanje od poglavja 5, to odstopanje utemeljeno z naravo ali splošno shemo dela 9A zadevne zakonodaje.

4. Četrty tožbeni razlog: izjema pri financiranju skupin ne vpliva na trgovino med državami članicami. Tožeče stranke trdijo, da je tožena stranka napačno ugotovila, da izjema pri financiranju skupin lahko vpliva na odločitve multinacionalnih skupin glede lokacije finančnih funkcij skupine in njihovega sedeža v Uniji.
5. Peti tožbeni razlog: izjema pri financiranju skupin ne izkrivljala konkurence oziroma ne pomeni tveganja izkrivljanja konkurence. Tožeče stranke trdijo, da tožena stranka ni dokazala, da je uveljavljanje izjeme pri financiranju skupin zagotovo privedlo do zmanjšanja obveznosti plačila davka od dohodkov pravnih oseb v Združenem kraljestvu.
6. Šesti tožbeni razlog: zagotovitev vračila domnevne državne pomoči bi bilo v nasprotju s splošnimi načeli prava Unije. Tožeče stranke trdijo, da preizkusu funkcij osebja, pristojnega za odločanje, manjka pravna varnost, da je Združeno kraljestvo imelo diskrecijsko pravico za odpravo te negotovosti in da je tožena stranka kršila svojo dolžnost, da opravi popolno analizo vseh relevantnih dejavnikov. Tožeča stranka je s tem, da je odredila zagotovitev vračila pomoči, ravnala v nasprotju s členom 16(1) Uredbe Sveta (EU) 2015/1589 ⁽¹⁾, ki prepoveduje zagotovitev vračila pomoči, če bi bilo to v nasprotju s splošnim načelom prava Unije.
7. Sedmi tožbeni razlog: selektivna prednost bi bila odpravljena in nikakršna zagotovitev vračila ne bi bila potrebna, če bi Združeno kraljestvo izjemo pri financiranju skupin retroaktivno razširila na posojila družbe družbenikom in posojila tretjih oseb. Tožeče stranke trdijo, da tožena stranka ni upoštevala, da bi sprejem takega ukrepa odpravil vsakršno selektivno prednost (če se zdaj predpostavi, da ta obstaja) v takem primeru pa ne bi bilo nezakonite državne pomoči, ki jo je treba vrniti na podlagi prava Unije.
8. Osmi tožbeni razlog: pri določitvi zneska pomoči, za katerega je treba zagotoviti vrnitev, bi bilo treba upoštevati izgube, olajšave ali oprostitve, ki so bile vlagatelju na voljo, ko je vložil zahtevo za izjemo pri financiranju skupin, ali bi mu bile na voljo takrat, če ne bi uveljavljal izjeme pri financiranju skupin, tudi če se je rok za dostop do uveljavljanja teh izgub, olajšav ali oprostitvev zdaj po pravu Združenega kraljestva iztekel. Tožeče stranke trdijo, da je to pravilna razlaga točke 203 obrazložitve izpodbijanega sklepa, če pa to ne drži pa je izpodbijani sklep napačen, ker bi neupoštevanje takih izgub, olajšav ali oprostitvev privedlo do previsoko izračunanega zneska pomoči, kar bi povzročilo izkrivljanje na notranjem trgu.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (EU) 2015/1589 z dne 13. julija 2015 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije (UL 2015, L 248, str. 9).

Tožba, vložena 5. julija 2019 – Vodafone Group in drugi/Komisija

(Zadeva T-491/19)

(2019/C 312/27)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeče stranke: Vodafone Group plc (Newbury, Združeno kraljestvo), Vodafone Consolidated Holdings Ltd (Newbury), Vodafone Finance UK Ltd (Newbury) in Vodafone Jersey Dollar Holdings Ltd (St Helier, Jersey) (zastopniki: J. Gardiner, QC, I. Taylor, M. Lane in J. Holland, Solicitors)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeče stranke Splošnemu sodišču predlagajo, naj:

- Sklep Evropske komisije C(2019) 2526 z dne 2. aprila 2019 o državni pomoči SA.44896, ki jo je Združeno kraljestvo izvedlo v zvezi z nadzorovanimi tujimi družbami z izjemo pri financiranju skupin, v celoti ali v delu razglasi za ničten;
- vsekakor Komisiji naloži plačilo stroškov tožečih strank v zvezi s tem postopkom.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeče stranke v utemeljitev tožbe navajajo šest tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: Komisija ni podala zadostne obrazložitve in je napačno uporabila pravo pri ugotovitvi, da so pravila o nadzorovanih tujih družbah ustrezen referenčni sistem.
2. Drugi tožbeni razlog: Komisija je napačno ugotovila dejansko stanje in napačno uporabila pravo ter ni podala zadostne obrazložitve pri ugotovitvi, da izjema pri financiranju skupin pomeni odstopanje.
3. Tretji tožbeni razlog: Komisija je storila očitno napako pri presoji in ni podala zadostne obrazložitve pri ugotovitvi, da izjema pri financiranju skupin – v delu, v katerem se nanaša na funkcije osebja, pristojnega za odločanje v Združenem kraljestvu – ni utemeljena in da je zato selektivna.
4. Četrty tožbeni razlog: Komisija je napačno ugotovila dejansko stanje in napačno uporabila pravo ter ni podala ustrezne obrazložitve pri ugotovitvi, da izjema pri financiranju skupin pomeni prednost za namene člena 107(1) PDEU.
5. Peti tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo s tem, da je ugotovila, da so nekatere osebe, ki so upravičene do izjeme pri financiranju skupin, prejele prednost v primerjavi s položajem, v katerem se izjema pri financiranju ne uporabi.
6. Šesti tožbeni razlog: Komisija ni podala ustrezne obrazložitve in je storila očitno napako pri presoji pri ugotovitvi, da je „dajatev za nadzorovane tuje družbe“, ki je naložena podjetjem, ki imajo dejanski sedež v Uniji, v skladu z načelom svobode ustanavljanja.

Tožba, vložena 5. julija 2019 – GlaxoSmithKline Finance in Setfirst/Komisija

(Zadeva T-492/19)

(2019/C 312/28)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeči stranki: GlaxoSmithKline Finance plc (Brentford, Združeno kraljestvo) in Setfirst Ltd (Brentford) (zastopnika: K. Bacon, QC, in A. Lyle-Smythe, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeči stranki Splošnemu sodišču predlagata, naj:

- Sklep Evropske komisije C(2019) 2526 z dne 2. aprila 2019 o državni pomoči SA.44896, ki jo je Združeno kraljestvo izvedlo v zvezi z nadzorovanimi tujimi družbami z izjemo pri financiranju skupin, v celoti razglasi za ničen;
- podredno, izpodbijani sklep razglasi za ničen v delu, ki se nanaša ali bi se lahko nanašal na nadzorovane tuje družbe, ki so dejansko ustanovljene in dejansko izvajajo gospodarsko dejavnost v drugi državi članici;
- podredno, izpodbijani sklep razglasi za ničen v delu, v katerem ne zagotavlja dovolj podatkov, da bi lahko upravičenec brez pretiranih naporov izračunal točen znesek pomoči, ki ga je treba vrniti;
- podredno, izpodbijani sklep razglasi za ničen v delu, za katerega Splošno sodišče presodi, da je ustrezen; in
- vsekakor Komisiji naloži plačilo stroškov tožečih strank v zvezi s tem postopkom.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeči stranki v utemeljitev tožbe navajata štiri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo in ni podala zadostne obrazložitve pri ugotovitvi, da izjema pri financiranju skupin pomeni prednost, ker je za nadzorovane tuje družbe, ki imajo dejanski sedež v drugi državi članici, učinek sodbe v zadevi *Cadbury Schweppes* ⁽¹⁾ ta, da njihove matične družbe ne bi smele biti obdavčene s kakršno koli dajatvijo za nadzorovane tuje družbe (niti z znižano dajatvijo, odmerjeno zaradi delne izjeme pri financiranju skupin).
2. Drugi tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo, storila očitno napako pri presoji in podala zadostne obrazložitve pri ugotovitvi, da izjema pri financiranju skupin ni bila utemeljena z zagotovitvijo skladnosti s svobodo ustanavljanja.
3. Tretji tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo in storila očitno napako pri presoji s tem, da je ugotovila, da izjema pri financiranju skupin ne pomeni utemeljenega odstopanja, ki temelji na potrebi po izoginitvi zapleteni in nesorazmerno obremenjujoči dodelitvi dobička za funkcije osebja, pristojnega za odločanje, ki temelji na pristopu OECD glede dodeljevanja dobička stalnim poslovnim enotam.
4. Četrty tožbeni razlog: Komisija je napačno uporabila pravo s tem, da ni zagotovila dovolj podatkov glede parametrov vračila.

⁽¹⁾ Sodba z dne 12. septembra 2006, *Cadbury Schweppes in Cadbury Schweppes Overseas/Commissioner of Inland Revenue* (C-196/04, EU:C:2006:544).

Tožba, vložena 5. julija 2019 – International Personal Finance Investments/Komisija**(Zadeva T-493/19)**

(2019/C 312/29)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: International Personal Finance Investments Ltd (Leeds, Združeno kraljestvo) (zastopnik: M. Anderson, Solicitor)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- Sklep Komisije C(2019) 2526 z dne 2. aprila 2019 o državni pomoči SA.44896, ki jo je Združeno kraljestvo izvedlo v zvezi z nadzorovanimi tujimi družbami z izjemo pri financiranju skupin, razglasi za ničen v delu, ki se nanaša na tožečo stranko;
- če se izpodbijani sklep ne razglasi za ničnega v celoti, (a) naj se razglasi za ničen v delu, v katerem se nanaša na izjemo ujemanja obresti iz poglavja 9 dela 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (zakon o obdavčenju (mednarodne in druge določbe) iz leta 2010), in (b) naj se pri določitvi zneska pomoči, za katerega je treba zagotoviti vračilo, upoštevajo izgube, olajšave ali oprostitev, ki so bile vlagatelju na voljo, ko je vložil zahtevo za izjemo pri financiranju skupin, ali bi mu bile na voljo takrat, če ne bi uveljavljal izjeme pri financiranju skupin, tudi če se je rok za dostop do uveljavljanja teh izgub, olajšav ali oprostitev zdaj po pravu Združenega kraljestva že iztekel;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov tožeče stranke.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja devet tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: tožena stranka ni dokazala, da izjema pri financiranju skupin pomeni prednost v vsakem primeru, v katerem je bila uveljavljana izjema pri financiranju skupin. Poleg tega tožeča stranka trdi, da se je odločila vložiti zahtevo za izjemo pri financiranju skupin – pri čemer je sprava razmišljala o 75-odstotni oprostitvi – ne da bi razmislila, ali bi lahko bila njena obveznost nižja, če bi opravila analizo, ki temelji na preizkusu funkcije osebja, pristojnega za odločanje, iz člena 371EB poglavja 5 dela 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (zakon o obdavčenju (mednarodne in druge določbe) iz leta 2010).
2. Drugi tožbeni razlog: ni bilo nobenega posredovanja države ali iz državnih sredstev. Tožeča stranka trdi, da tožena stranka ni dokazala, da je uveljavljanje izjeme pri financiranju skupin zagotovo privedlo do zmanjšanja obveznosti plačila davka od dohodkov pravnih oseb v Združenem kraljestvu.

3. Tretji tožbeni razlog: izjema pri financiranju skupin ne daje prednosti posameznim podjetjem ali proizvodnji posameznega blaga. Tožeča stranka trdi, da je tožena stranka napravila napako s tem, (i) da je referenčni sistem opredelila preozko kot pravila iz navedenega dela 9A in ne kot širši sistem obdavčitve dohodkov pravnih oseb Združenega kraljestva; (ii) da ni razumela, da poglavje 9 dela 9A zakona o obdavčenju (mednarodne in druge določbe) iz leta 2010 ne pomeni odstopanja od poglavja 5 istega dela; in (iii) da ni ugotovila, da je, tudi če navedeno poglavje 9 pomeni odstopanje od poglavja 5, to odstopanje utemeljeno z naravo ali splošno shemo dela 9A zakona.
4. Četrty tožbeni razlog: izjema pri financiranju skupin ne vpliva na trgovino med državami članicami. Tožeča stranka trdi, da je tožena stranka napačno ugotovila, da izjema pri financiranju skupin lahko vpliva na odločitve multinacionalnih skupin glede lokacije finančnih funkcij skupine in njihovega sedeža v Uniji, zlasti glede na neobstoj enakih konkurenčnih pogojev in pravil o nadzorovanih tujih družbah v 15 drugih državah članicah pred letom 2016.
5. Peti tožbeni razlog: izjema pri financiranju skupin ne izkrivljala konkurence oziroma ne pomeni tveganja izkrivljanja konkurence. Tožeča stranka trdi, da tožena stranka ni dokazala, da je uveljavljanje izjeme pri financiranju skupin zagotovo privedlo do zmanjšanja obveznosti plačila davka od dohodkov pravnih oseb v Združenem kraljestvu in da izjema pri financiranju skupin ne izkrivlja konkurence ob upoštevanju trditve, navedenih v četrtem tožbenem razlogu.
6. Šesti tožbeni razlog: zagotovitev vračila domnevne državne pomoči bi bilo v nasprotju s splošnimi načeli prava Unije. Tožeča stranka trdi, da preizkusu funkcij osebja, pristojnega za odločanje, manjka pravna varnost, da je Združeno kraljestvo imelo diskrecijsko pravico za odpravo te negotovosti in da je tožena stranka kršila svojo dolžnost, da opravi popolno analizo vseh relevantnih dejavnikov. Tožeča stranka je s tem, da je odredila zagotovitev vračila pomoči, ravnala v nasprotju s členom 16(1) Uredbe Sveta (EU) 2015/1589⁽¹⁾, ki prepoveduje zagotovitev vračila pomoči, če bi bilo to v nasprotju s splošnim načelom prava Unije.
7. Sedmi tožbeni razlog: selektivna prednost bi bila odpravljena in nikakršna zagotovitev vračila ne bi bila potrebna, če bi Združeno kraljestvo izjemo pri financiranju skupin retroaktivno razširila na posojila družbe družbenikom in posojila tretjih oseb. Tožeča stranka trdi, da tožena stranka ni upoštevala, da bi sprejem takega ukrepa odpravil vsakršno selektivno prednost (če se zdaj predpostavi, da ta obstaja) v takem primeru pa ne bi bilo nezakonite državne pomoči, ki jo je treba vrniti na podlagi prava Unije.
8. Osmi tožbeni razlog: pri določitvi zneska pomoči, za katerega je treba zagotoviti vrnitev, bi bilo treba upoštevati izgube, olajšave ali oprostitev, ki so bile vlagatelju na voljo, ko je vložil zahtevo za izjemo pri financiranju skupin, ali bi mu bile na voljo takrat, če ne bi uveljavljal izjeme pri financiranju skupin, tudi če se je rok za dostop do uveljavljanja teh izgub, olajšav ali oprostitev zdaj po pravu Združenega kraljestva iztekel. Tožeča stranka trdi, da je to pravilna razlaga točke 203 obrazložitve izpodbijanega sklepa, če pa to ne drži, pa je izpodbijani sklep napačen, ker bi neupoštevanje takih izgub, olajšav ali oprostitev privedlo do previsoko izračunanega zneska pomoči, kar bi povzročilo izkrivljanje na notranjem trgu.
9. Deveti tožbeni razlog: tožena stranka ni utemeljila svojih stališč v zvezi z izjemo ujemanja obresti in ni opravila popolne analize vseh relevantnih dejavnikov. Tožeča stranka trdi, da tožena stranka ni razlikovala med tremi ločenimi izjemami iz člena 9, ki so medsebojno neodvisne in ni razumela, da izjema ujemanja obresti ni nadomestek za preizkus funkcij osebja, pristojnega za odločanje, in da obstoj izjeme ujemanja obresti (ki je neločljivo povezana s pravili, ki omejujejo odbitnost odhodkov za obresti) iz navedenega poglavja 9 kaže, da je tožena stranka naredila napako s tem, da je referenčni sistem opredelila ozko kot pravila iz dela 9A zakona in ne kot širši sistem obdavčitve dohodkov pravnih oseb Združenega kraljestva.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (EU) 2015/1589 z dne 13. julija 2015 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije (UL 2015, L 248, str. 9).

Tožba, vložena 9. julija 2019 – Banco Cooperativo Español/SRB

(Zadeva T-498/19)

(2019/C 312/30)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Tožeča stranka: asd (Banco Cooperativo Español, SA (Madrid, Španija) (zastopnika: D. Sarmiento Ramírez-Escudero in J. Beltrán de Lubiano Sáez de Urabain, odvetnika)

Tožena stranka: Enotni odbor za reševanje

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- Primarno, izpodbijani sklep razglasi za ničen;
- Podredno,
 - a. ugotovi, v skladu z navedbami iz te tožbe, da se člena 12 in 14 Delegirane uredbe 2015/63, ne uporabljata, in
 - b. ugotovi ničnost izpodbijanega sklepa; in
- V vsakem primeru Enotnemu odboru za reševanje naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Ta tožba je vložena zoper sklep Enotnega odbora za reševanje z dne 16. aprila 2019 (SRB/ES/SRF/2019/10) o izračunu predhodnih prispevkov v Enotni sklad za reševanje za leto 2019.

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja dva tožbena razloga.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev člena 12(2) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/63 ⁽¹⁾
 - Tožeča stranka v zvezi s tem trdi, da je treba člena 12 in 14 Delegirane uredbe razlagati tako, da je treba za izračun predhodnih prispevkov v Enotni sklad za reševanje za prispevno obdobje 2019 priznati institucionalni sistema za zaščito, ustvarjen leta 2018.

2. Drugi tožbeni razlog, podredno: ugovor nezakonnosti v skladu s členom 277 PDEU, naj Splošno sodišče ugotovi, da se zaradi kršitve člena 103(2) in (7) Direktive 2014/59/EU ^(?) ne uporabita člena 12 in 14 Delegirane uredbe.
- V zvezi s tem tožeča stranka trdi, da če je treba člena 12 in 14 Delegirane uredbe razlagati tako, da se za izračun predhodnih prispevkov v Enotni sklad za reševanje za prispevno obdobje 2019 ne prizna institucionalnega sistema za zaščito, ustvarjenega leta 2018, potem navedena člena Delegirane uredbe kršita člen 103(2) in (7) Direktive 2014/59/EU s tem, da ne upoštevata pogojev, ki urejata prenos pristojnosti na Komisijo, in sicer da (i) se morajo prispevki v Enotni sklad za reševanje prilagoditi glede na profil tveganja institucij, ki prispevajo, in da (ii) se mora s prispevki v Enotni sklad za reševanje upoštevati sodelovanje v institucionalnem sistemu za zaščito.

(¹) Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/63 z dne 21. oktobra 2014 o dopolnitvi Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s predhodnimi prispevki v sheme za financiranje reševanja (UL L 11, 2015, str. 44).

(²) Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta Besedilo velja za EGP (UL L 173, 2014, str. 190).

Tožba, vložena 12. julija 2019 – Corneli/ECB

(Zadeva T-501/19)

(2019/C 312/31)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Francesca Corneli (Velletri, Italija) (zastopnik: F. Ferraro, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska centralna banka

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razglasi ničnost sklepa izvršilnega odbora ECB L/LDG/19/182 z dne 29. maja 2019, s katerim je bil zavržen dostop do odločbe ECB o tem, da se Banca Carige S.p.A. s sedežem v Genovi da v izredno upravljanje, in do spisa te zadeve, ter toženi stranki naloži, naj v postopku razkrije in predloži navedeno odločbo, skupaj z vsemi prejšnjimi, pripravljalnimi, povezanimi in poznejšimi akti;
- toženi strani naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v okviru te tožbe predlaga, naj se razglasi ničnost sklepa izvršilnega odbora ECB L/LDG/19/182 z dne 29. maja 2019, s katerim je bil zavržen dostop do odločbe ECB o tem, da se Banca Carige S.p.A. s sedežem v Genovi da v izredno upravljanje, in do spisa te zadeve, ter naj se toženi stranki naloži, naj v postopku razkrije in predloži navedeno odločbo, skupaj z vsemi prejšnjimi, pripravljalnimi, povezanimi in poznejšimi akti.

V utemeljitev tožbe navaja štiri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog se nanaša na kršitev člena 4 odločbe ECB 2004/3 in na napačno uporabo izjeme glede zaupnosti informacij, ki je kot taka varovana s pravom Unije.
 - V zvezi s tem se tožeča stranka sklicuje na nezakonitost izpodbijanega sklepa, ker ne vsebuje konkretnih elementov v zvezi tem, kateri so zaupni deli spornega dokumenta, kakšna sta njihova funkcija in njihov namen v ECB ter kakšno tveganje bi pomenilo njihovo razkritje. Na podlagi tehtanja različnih interesov je mogoče ugotoviti, da morajo konkreten interes varčevalcev, da se varuje njihove deleže, ter učinkovitost in preglednost upravljanja družbe prevladati nad ohlapno in neobrazloženo splošno zahtevo glede varstva postopkov nadzora.
2. Drugi tožbeni razlog se nanaša na neobstoje obrazložitve o zaupnosti zahtevanega dokumenta.
 - Tožeča stranka v zvezi s tem zatrjuje, da ECB ni podala nobene obrazložitve o „zaupni“ naravi izpodbijanega ukrepa, saj je zgolj apodiktično navedla, da varstvo lastnih postopkov upravičuje zavrnitev dostopa.
3. Tretji tožbeni razlog se nanaša na kršitev členov 7(1) in 8(1) odločbe ECB 2004/3 in na neobstoje obrazložitve.
 - Tožeča stranka se sklicuje na hudo kršitev členov 7(1) in 8(1) odločbe ECB 2004/3 in na neobstoje obrazložitve, ker niso izpolnjeni pogoji za uveljavljanje splošne domneve zaupnosti in ker ECB ni opravila konkretne presoje dokumentov, glede katerih je bila vložena prošnja za dostop.
4. Četrty tožbeni razlog se nanaša na kršitev temeljne človekove pravice do učinkovitega sodnega varstva (člen 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah) ter členov 7(3) in 8(2) odločbe ECB 2004/3.
 - Tožeča stranka poudarja, da ECB ne more v celoti izničiti interesov naslovnikov ukrepa, vključno z delničarji banke, ki imajo pravico do učinkovitega varstva – v smislu člena 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah – pred tako imenovanim „slabovernim“ izvajanjem javnih pooblastil. ECB je kršila tudi člena 7(3) in 8(2) odločbe ECB 2004/3, ker se je večkrat sklicevala na izjemno povečan obseg dela – ne da bi za to predložila kakršen koli dokaz – da bi rok, določen za odgovor na prošnjo za dostop, ki jo je vložila tožeča stranka, podaljšala za dodatnih 20 dni.

Tožba, vložena 12. julija 2019 – Corneli/ECB

(Zadeva T-502/19)

(2019/C 312/32)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Francesca Corneli (Velletri, Italija) (zastopniki: M. Condinanzi, L. Boggio in F. Ferraro, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska centralna banka

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- najprej ugotovi, da je izpodbijani sklep nezakonit in naj ga nato razglasi za ničnega;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov; in
- kot ukrep procesnega vodstva naloži predložitev celotne izpodbijane odločbe in celotne odločbe o podaljšanju.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožba je vložena zoper Sklep Sveta Evropske centralne banke z dne 1. januarja 2019, ECB-SSM-2019-ITCAR-11 o tem, da se razpustijo upravni in nadzorni organi družbe Banca Carige S.p.A., s sedežem v Genovi, ter da se jih nadomesti s tremi izrednimi upravitelji in tričlanskim nadzornim odborom, ki je bil sprejet na podlagi osnutka odločitve Nadzornega sveta v smislu člena 26(8) Uredbe Sveta (EU) št. 1024/2013⁽¹⁾, v smislu členov 69m, 70 in 98 zakonske uredbe št. 385 z dne 1. septembra 1993 (TUB), s katerimi je bil v italijansko pravo prenesen člen 29 Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta, v povezavi s členom 9(2) Uredbe (EU) 1024/2013.

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja pet tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev načela sorazmernosti, kršitev členov 28 in Direktive 2014/59/EU⁽²⁾ in členov 69m in naslednjih TUB.
 - V zvezi s tem tožeča stranka trdi, da ukrepi za zgodnje posredovanje zahtevajo postopnost ukrepanja, ki v obravnavanem primeru ni bilo spoštovano. Zato je odrejeni najbolj invaziven ukrep nezakonit in ničen.
2. Drugi tožbeni razlog: pomanjkljiva obrazložitev v zvezi z zahtevama po sorazmernosti in postopnosti, ki sta naloženi s celotnim sistemom ukrepov za zgodnje posredovanje.
3. Tretji tožbeni razlog: kršitev člena 29, zadnji stavek, Direktive 2014/59/EU in kršitev načela dobrega upravljanja.
 - V zvezi s tem tožeča stranka trdi, da je z imenovanjem začasnih upraviteljev, ki so bili člani prejšnje uprave, kršena obveznost izogibanja nasprotjem interesov.
4. Četrty tožbeni razlog: kršitev člena 70 TUB o zlorabi pooblastil in pomanjkanju obrazložitve.
 - V zvezi s tem tožeča stranka trdi, da je zaradi izredne uprave, ki je bila imenovana ob hudih kršitvah in nepravilnostih, ukrep protisloven in nedosleden.
5. Peti tožbeni razlog: kršitev predpisov o pravicah delničarjev iz Direktive (EU) 1132/2017⁽³⁾ in italijanskega civilnega zakonika, ki pomenijo tudi izvajanje temeljnih načel iz Litine Evropske unij o temeljnih pravicah, Evropske konvencije o človekovih pravicah in italijanske ustave s področja varstva lastnine, prihrankov in zasebne gospodarske pobude ter samoodločanja državljanov pri osebnih odločitvah.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (EU) št. 1024/2013 z dne 15. oktobra 2013 o prenosu posebnih nalog, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij, na Evropsko centralno banko (UL 2013, L 287, str. 63)

⁽²⁾ Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij (UL 2014, L 173, str. 190).

⁽³⁾ Direktiva (EU) 2017/1132 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2017 o določenih vidikih prava družb (UL 2017, L 169, str. 46).

Tožba, vložena 12. julija 2019 – Crédit Lyonnais/ECB

(Zadeva T-504/19)

(2019/C 312/33)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Crédit Lyonnais (Lyon, Francija) (zastopnici: A. Champsaur in A. Delors, odvetnici)

Tožena stranka: Evropska centralna banka

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- na podlagi členov 256 in 263 PDEU razglasi za ničen sklep ECB-SSM-2019-FRCAG-39, ki ga je ECB sprejela 3. maja 2019, v delu v katerem je bil z njim zavržen predlog tožeče stranke, naj se ji dovoli, da iz izračuna količnika finančnega vzvoda izključi 34 % svoje izpostavljenosti do CDC;
- ECB naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev člena 266 PDEU in načela pravnomočnosti odločb Splošnega sodišča. Tožeča stranka meni, da je Evropska centralna banka s tem, da je svoj sklep oprla na razloge, ki jih je Splošno sodišče v sodbi z dne 13. julija 2018, *Crédit agricole/ECB* (T-758/16, EU:T:2018:472) že preučilo in zavrnilo, in s tem, da se je vztrajno sklicevala na obstoj teoretičnega tveganja plačilne nesposobnosti države Francije in obstoj tveganja, da bo treba sredstva nujno prodati, ne da bi dokazala verjetnost teh trditve, kršila člen 266 PDEU in načelo pravnomočnosti.
2. Drugi tožbeni razlog: prvič, kršitev člena 429(14) in člena 400(1)(a) Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL 2013, L 176, str. 1) in, drugič, prekoračitev pooblastil s strani ECB. Tožeča stranka meni, da je ECB s tem, ko je svoj sklep, s katerim je zavrnila možnost, da bi se izpostavljenost banke *Crédit Lyonnais* (v nadaljevanju: LCL) do CDC v celoti izključila iz njenega količnika finančnega vzvoda, oprla na obstoj tveganja koncentracije pri *Caisse des dépôts et consignations* (v nadaljevanju: CDC), LCL naložila bonitetno zahtevo v zvezi s koncentracijo izpostavljenosti nasproti državi, ki je v skladu s členom 400(1)(a) Uredbe (EU) št. 575/2013 ne bi smela naložiti, in da je pooblastila iz člena 429(14) iste uredbe za uporabljena namene, ki v tem členu niso določeni.
3. Tretji tožbeni razlog: očitna napaka pri presoji, ki naj bi jo ECB storila s tem, da je vztrajala, da ne bo upoštevala posebne narave reguliranih prihrankov, s čimer je kršila svojo obveznost, da skrbno in nepristransko preizkusi vse upoštevne elemente v posamezni zadevi in na podlagi tega sprejme ugotovitve, ki jih je treba sprejeti. Tožeča stranka meni, da je ECB s tem storila tudi očitno napako pri presoji bonitetnih tveganj, ki izhajajo iz reguliranih prihrankov.

Tožba, vložena 17. julija 2019 – Lux/Komisija

(Zadeva T-513/19)

(2019/C 312/34)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Catherine Lux (Strasbourg, Francija) (zastopnik: N. de Montigny, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razglasi za nično odločbo PMO.4 z dne 21. septembra 2018, s katero se prenos pogodbe tožeče stranke pri EFSA in EASA šteje kot nova pogodba o zaposlitvi in se zanjo ne uporabijo prehodni ukrepi, določeni v členih 21 in 22 Priloge XIII h Kadrovskim predpisom;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja pet tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev členov 21 in 22 Priloge XIII h Kadrovskim predpisom Evropske unije, ker je Komisija napačno razlagala pojem nastopa dela.
2. Drugi tožbeni razlog: kršitev členov 10 in 12 splošnih izvedbenih določb, ker so bile te določbe sprejete za spodbujanje mobilnosti med agencijami, kar potrjuje možnost evropske poklicne poti v agencijah.
3. Tretji tožbeni razlog: kršitev načel pravne varnosti in prepovedi retroaktivnosti. Tožeča stranka v zvezi s tem trdi, da njena odločitev, da v letu 2017 še naprej opravlja svoje naloge v EASA, temelji na tem, da je služba za človeške vire EASA potrdila, da ji ta neprekinjenost poklicne poti zagotavlja tudi nadaljevanje pogojev za pokojninske pravice, pridobljene v EFSA.
4. Četrti tožbeni razlog: kršitev načela neprekinjenosti poklicne poti in zaposlitve začasnih uslužbencev. Tožeča stranka trdi, da Komisija ne sme zavrniti uporabe členov 10 in 12 splošnih izvedbenih določb, saj je ona sama določila načelo skupne neprekinjene analize zaposlitve začasnega uslužbenca v agencijah.
5. Peti tožbeni razlog: kršitev načela enakega obravnavanja. Tožeča stranka v zvezi s tem trdi, da na nobeni podlagi ni mogoče utemeljiti različnega obravnavanja uradnika in uslužbenca glede pokojninskih pravic v Uniji.

Tožba, vložena 22. julija 2019 – Heitec/EUIPO - Hetec Datensysteme (HEITEC)**(Zadeva T-520/19)**

(2019/C 312/35)

*Jezik, v katerem je bila tožba vložena: nemščina***Stranke***Tožeča stranka:* Heitec AG (Erlangen, Nemčija) (zastopnik: G. Wagner, odvetnik)*Tožena stranka:* Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)*Druga stranka pred odborom za pritožbe:* Hetec Datensysteme GmbH (Germering, Nemčija)**Podatki o postopku pred EUIPO***Imetnik sporne znamke:* tožeča stranka*Zadevna sporna znamka:* besedna znamka Evropske unije HEITEC – znamka Evropske unije št. 774 331*Postopek pred EUIPO:* postopek za izbris*Izpodbijana odločba:* odločba drugega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 23. aprila 2019 v zadevi R 1171/2018-2**Predloga**

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- izpodbijano odločbo razveljavi;
- EUIPO naloži plačilo stroškov.

Navajana tožbena razloga

- Kršitev člena 95(2) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta;
 - kršitev člena 58(1)(a) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta v povezavi s pravilom 40(5) Uredbe Komisije (ES) št. 2868/95 v povezavi s pravilom 22(3) in (4) Uredbe Komisije (ES) št. 2868/95.
-

Tožba, vložena 26. julija 2019 – Sánchez Cano/EUIPO – Grupo Osborne (EL TORO BALLS Fini)**(Zadeva T-527/19)**

(2019/C 312/36)

*Jezik, v katerem je bila tožba vložena: španščina***Stranke**

Tožeča stranka: Sánchez Cano, SA (Molina del Segura, Španija) (zastopnici: C. Giner Mas in M. González Aleixandre, odvetnici)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Grupo Osborne, SA (El Puerto de Santa María, Španija)

Podatki o postopku pred EUIPO

Prijavitelj sporne znamke: tožeča stranka pred Splošnim sodiščem

Zadevna sporna znamka: figurativna znamka Evropske unije „EL TORO BALLS Fini“ – prijava št. 15 648 595

Postopek pred EUIPO: postopek z ugovorom

Izpodbijana odločba: odločba drugega odbora za pritožbe EUIPO z dne 22. marca 2019 v zadevi R 2690/2017-2

Tožbena predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- izpodbijano odločbo v celoti razveljavi.
- toženi stranki naloži, da tožeči stranki plača stroške, povezane in nastale s to tožbo, vključno s stroški, ki jih je tožeča stranka imela pred odborom za pritožbe; ali, v primeru, da druga stranka v izpodbijani odločbi nastopi kot intervenientka, toženi stranki in drugi stranki v izpodbijani odločbi naloži solidarno plačilo stroškov, povezanih in nastalih s to tožbo, vključno s stroški, ki jih je tožeča stranka imela pred odborom za pritožbe.

Navajani tožbeni razlog

Kršitev člena 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta.

Tožba, vložena 26. julija 2019 – Nord Stream/Parlament in Svet**(Zadeva T-530/19)**

(2019/C 312/37)

Jezik postopka: angleščina

Stranke*Tožeča stranka:* Nord Stream AG (Zug, Švica) (zastopniki: M. Raible, C. von Köckritz in J. von Andreae, odvetniki)*Tožena stranka:* Evropski parlament in Svet Evropske unije**Predloga**

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- Direktivo (EU) 2019/692 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019 o spremembi Direktive 2009/73/ES o skupnih pravilih notranjega trga z zemeljskim plinom razglasi za nično v delu, v katerem člen 1(9) te direktive določa, da se v Direktivo 2009/73 vstavi člen 49a(3), prvi stavek, ki določa, da se „[o]dločitve na podlagi odstavkov 1 in 2 [...] sprejmejo do 24. maja 2020“.
- Evropskemu parlamentu in/ali Svetu Evropske unije naloži plačilo stroškov tožeče stranke.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri tožbene razloge.

1. S prvim tožbenim razlogom se zatrjuje, da je rok za doseg morebitnih odločb o odstopanju na podlagi novo vstavljenega člena 49a Direktive 2009/73 prekratek, s čimer je kršeno splošno načelo sorazmernosti, določeno v členu 5(4) PEU.
2. Z drugim tožbenim razlogom se zatrjuje, da je treba direktivo o spremembi razglasiti za delno nično zaradi kršitve člena 296 PDEU, ker je zaradi pomanjkljive obrazložitve uvedbe prekratkega roka v izpodbijani odločbi nezakonita.
3. S tretjim tožbenim razlogom se zatrjuje, da izpodbijana določba krši načelo upravičenega pričakovanja, ker se z novovsavljenim členom 49a Direktive 2009/73 neupravičeno omejuje možnost odstopanj. Možnost koriščenja takih odstopanj je pravno nujna za varovanje upravičenega pričakovanja upravljavcev morskih plinovodov tretjih držav, ki so bili dokončani in so obratovali, ko je direktiva o spremembi začela veljati.

**Tožba, vložena 29. julija 2019 – EC Brand Comércio, Importação e Exportação de Vestuário em Geral/EUIPO
(pantys)**

(Zadeva T-532/19)

(2019/C 312/38)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: EC Brand Comércio, Importação e Exportação de Vestuário em Geral LTDA (Sorocaba, Brazilija) (zastopnika: B. Bittner in U. Heinrich, odvetnika)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Podatki o postopku pred EUIPO

Zadevna sporna znamka: Prijava figurativne znamke Evropske unije pantys – zahteva za registracijo št. 17 869 310

Izpodbijana odločba: odločba petega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 22. maja 2019 v zadevi R 314/2019-5

Tožbena predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- izpodbijano odločbo razveljavi v delu, v katerem je bila zavrnjena pritožba v zvezi s tem blagom in storitvami:
 - razred 5: higienski vpojni izdelki, sanitarni vložki, higienski vložki, vložki za inkontinenco;
 - razred 35: storitve spletne maloprodaje ženskih higienskih izdelkov;
- EUIPO naloži plačilo stroškov.

Navajani tožbeni razlogi

- Kršitev člena 7(1)(c) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta;
 - Kršitev člena 7(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta;
 - široka uporaba v Evropski uniji.
-

Tožba, vložena 29. julija 2019 – Artur Florêncio & Filhos, Affsports/EUIPO – Anadeco Gestion (sflooring)

(Zadeva T-533/19)

(2019/C 312/39)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Artur Florêncio & Filhos, Affsports Lda (Sintra, Portugalska) (zastopnik: D. Martins Pereira Soares, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Anadeco Gestion, SA (Cartagena, Španija)

Podatki o postopku pred EUIPO

Prijavitelj sporne znamke: tožeča stranka pred Splošnim sodiščem

Zadevna sporna znamka: Prijava figurativne znamke Evropske unije sflooring v črni, beli in sivi barvi – zahteva za registracijo št. 11943586

Postopek pred EUIPO: postopek z ugovorom

Izpodbijana odločba: Odločba četrtega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 20. maja 2019 v zadevi R 1870/2018-4

Tožbeni predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- tej tožbi v celoti ugodi
- izpodbijano odločbo v celoti razveljavi;
- izpodbijano odločbo spremeni na podlagi razlogov, navedenih v tej tožbi, in ugodi zahtevi za registracijo znamke Evropske unije št. 11 943 588 sflooring;
- EUIPO naloži plačilo stroškov tožeče stranke, vključno s stroški, nastalimi v postopku pred EUIPO;
- drugi stranki naloži plačilo stroškov tožeče stranke, nastalimi v postopku pred EUIPO.

Navajani tožbeni razlogi

- nezadostni dokazi o resni in dejanski uporabi prejšnje znamke T-FLOORING.
 - kršitev člena 8(1)(b) Uredbe (EU) št. 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta.
-

Tožba, vložena 30. julija 2019 – H.R. Participations/EUIPO – Hottinger Investment Management (JCE HOTTINGUER)

(Zadeva T-535/19)

(2019/C 312/40)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: francoščina

Stranke

Tožeča stranka: H.R. Participations SA (Luxembourg, Luksemburg) (zastopnika: P. Wilhelm in J. Rossi, odvetnika)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Hottinger Investment Management Ltd (London, Združeno kraljestvo)

Podatki o postopku pred EUIPO

Imetnik sporne znamke: tožeča stranka pred Splošnim sodiščem

Zadevna sporna znamka: besedna znamka Evropske unije JCE HOTTINGUER – Znamka Evropske unije št. 10 093 391

Postopek pred EUIPO: postopek za ugotovitev ničnosti

Izpodbijana odločba: odločba drugega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 3. maja 2019 v zadevi R 2078/2018-2

Tožbeni predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- odloči, da je tožba dopustna in utemeljena;
- izpodbijano odločbo razveljavi;
- EUIPO naloži plačilo vseh stroškov tožeče stranke.

Navajana tožbena razloga

- Bistvena kršitev postopka, ker je zahteva za ugotovitev ničnosti, vložena pri oddelku za izbris, vsebovala nepravilnosti.
- Kršitev člena 60(1)(c) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta v povezavi z njenim členom 8(4).

Tožba, vložena 7. avgusta 2019 – Isigny - Sainte Mère/EUIPO (oblika zlate posode z vrsto vala)**(Zadeva T-546/19)**

(2019/C 312/41)

Jezik postopka: francoščina

Stranki*Tožeča stranka:* Isigny - Sainte Mère (Isigny-sur-Mer, Francija) (zastopnica: D. Mallo Saint-Jalmes, odvetnica)*Tožena stranka:* Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)**Podatki o postopku pred EUIPO***Zadevna sporna znamka:* prijava tridimenzionalne znamke Evropske unije (oblika zlate posode z vrsto vala) – zahteva za registracijo št. 17 871 521*Izpodbijana odločba:* odločba petega odbora za pritožbe EUIPO z dne 22. maja 2019 v zadevi R 1513/2018-5**Tožbeni predlog**

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj razveljavi izpodbijano odločbo.

Navajani tožbeni razlog

Kršitev člena 7(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta.

ISSN 1977-1045 (elektronska različica)
ISSN 1725-5244 (tiskana različica)

Urad za publikacije Evropske unije
L-2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL